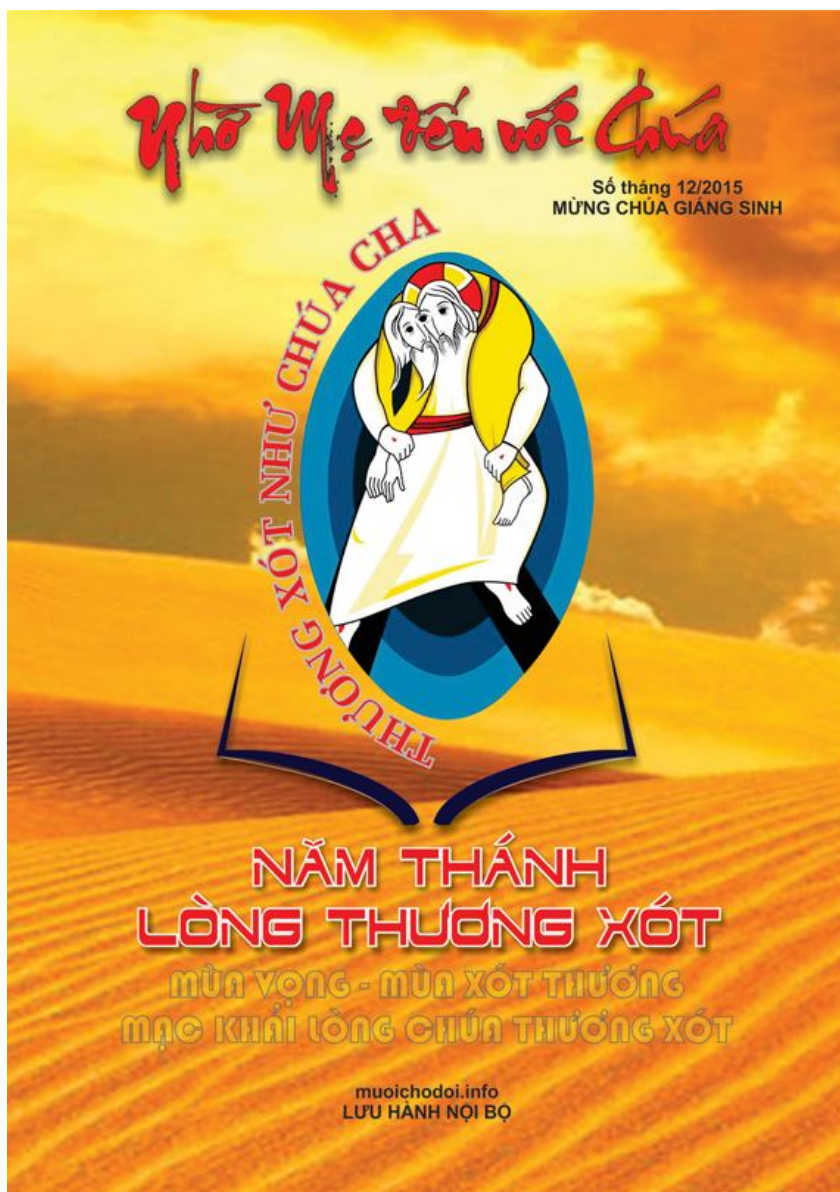

MÙA VỌNG – MÙA CỦA LÒNG XÓT THƯƠNG

Lm. Giuse Trần Đình Long

Mùa Vọng là mùa chờ đợi. Nhưng chúng ta chờ đợi cái gì?

Cơn gió lạnh se sắt kéo về thành phố mấy ngày nay báo hiệu “trời lập đông chưa em.” hay chuẩn bị cho “Một Mùa Sao Sáng, đêm Noel Chúa sinh ra đời...”

Thư mục vụ Mùa Vọng và Mùa Giáng Sinh 2015, Đức Tổng Giám Mục Phaolô - Tổng Giáo Phận Sài Gòn viết: “Tôi gửi thư này đến anh chị em vào lúc thế giới đang chịu quá nhiều đau khổ vì các hành vi khủng bố, nhưng thế giới vẫn tràn đầy sức sống, tràn trề hy vọng. tôi viết cho anh chị em trong tâm trạng hoàn toàn tin tưởng và phó thác vào ‘Lòng Nhân Từ Thương Xót’ của Thiên Chúa... Mùa Vọng là mùa của lòng khát khao đón Chúa, yêu mến Chúa thật nhiều... nên chủ động làm thỏa mãn cơn khát của mình và của tha nhân bằng cách tích cực lắng nghe Lời Chúa và đem ra thực hành trong sự tín thác hoàn toàn vào Chúa.”

Đức Tổng Giám Mục nhấn mạnh cần phải “phổ biến Lòng Chúa Thương Xót cho mọi người, và đưa ra những ứng dụng thực tế như giúp đỡ cơm ăn áo mặc, nhưng quan trọng hơn là phải giúp đỡ về mặt tinh thần: làm thế nào để mọi người được hưởng nhờ Lòng Chúa Thương Xót”.

Có phải đợi đến mùa vọng, người ta mới mong chờ không? Có phải đến mùa vọng, ta mới cứu giúp, mới thực hành Lòng Thương Xót không? Thật ra, cả đời người phải là một mùa vọng, vì lúc nào ta cũng khao khát Lòng Thương Xót của Chúa và chờ mong lòng xót thương của con người, nhất là khi gặp khó khăn, thử thách, hoạn nạn, khổ đau...

Trong bài huấn từ ứng khẩu trước các linh mục tu sĩ chủng sinh tại Kenya (*Kenya có 1830 linh mục triều, 914 linh mục dòng, 800 tu huynh, 1463 chủng sinh, 5500 nữ tu*) trong chuyến công du Phi Châu ngày 26-11-2015, ĐTC Phanxicô nhấn mạnh đức tính xót thương, cảm thương mà linh mục tu sĩ phải có, đó là "biết khóc"

"Khi một linh mục hay tu sĩ nam nữ, khô cạn nước mắt thì có một cái gì đó không ổn. Các bạn hãy khóc vì sự bất trung của mình, khóc vì sự đau khổ của thế giới, khóc vì những người bị gạt bỏ, những người bị bỏ rơi, các trẻ em bị sát hại, khóc cho những điều chúng ta không hiểu, khóc khi chúng ta không thấy ai trả lời được hết mọi chất vấn 'tại sao' ?..."

Đó là những tâm tình khát khao chờ đợi và đáp lòng mong đợi bằng lòng thương xót. Có khi tha thiết. Có khi nôn nóng...

Mùa Vọng Năm Thánh Lòng Thương Xót đến rồi. Tôi có được tâm tình chờ đợi ấy không? Mắt tôi có mỗi mòn, lòng tôi có rộn lên niềm khát vọng khi tôi hát lại lời ngôn sứ Isaia: "Trời cao hãy đổ sương xuống, và ngàn mây hãy mưa Đấng chuộc tôi" (Is 45,8)

Nếu mắt tôi vẫn thờ ơ trước những cảnh thương tâm. Nếu lòng tôi vẫn lạnh lùng trước những đau khổ của tha nhân. Nếu tôi không biết xót thương những người đang cần được thương xót. Nếu tôi chỉ chờ một người mà tôi không biết như bài hát "Không cần biết em là ai. Không cần biết em từ đâu..." Nếu tôi chỉ đợi một người tôi không thương, không

nhớ. Nếu vậy thì thật là vô vị và nhạt nhẽo cho tâm hồn tôi. Lúc đó tôi vẫn phải mượn những bản thánh ca giáng sinh, những hoạt cảnh, những đèn sao, hang đá, máng cỏ để tìm thấy ở đó một hương vị Noel như những năm nào. Để rồi mùa vọng qua đi, lòng vẫn lạnh lùng vô cảm, rồi chìm hẳn vào những lo âu mới, những rộn ràng mới của ba ngày Tết Nguyên Đán sắp tới đây.

Mùa Vọng là mùa Hội Thánh muốn chuẩn bị tâm hồn con cái mình chờ đợi để đón nhận một con người, chứ không phải đón nhận quà cáp tiệc tùng của cái danh vọng chức tước địa vị. Con người ấy thực sự đã đến rồi, đã có mặt trong lịch sử loài người, đã “cắm lều ở giữa loài người” (Ga 1,14). Nhưng Đấng ấy có khi vẫn còn phải đứng chờ ở ngoài cửa nhà tôi, chưa được tôi mời vào nhà, đón vào lòng tôi. Đấng ấy là : Đức Giêsu, Đấng Giàu Lòng Thương Xót.

Có người sẽ nghĩ : Ổ tưởng ai, con người Giêsu ấy thì tôi đã nghe quá quen rồi. Tôi quen quá đến độ không có nhiều cảm hứng khi nhắc đến tên Ngài bằng khi nghe nhắc đến tên một chiếc xe hơi đời mới, một cái điện thoại di động 4G, hay một giấy phép xuất cảnh, giấy báo lãnh tiền, giấy phép làm nhà thờ và cho chịu chức linh mục... Đó là một sự chua chát, mà sự chua chát có thật. Sang thiên niên kỷ mới này, người ta nói chung, không còn tha thiết với con người Giêsu nữa sao ? Thế mà vẫn hào Đôxtôpxki, tác giả “Anh em nhà Karamazốp” bị trù dập vì niềm tin đã khẳng khái nói “Tôi không thể không nói về Giêsu Kitô, vì tất cả các vĩ nhân trong lịch sử rồi cũng qua đi, nhưng Giêsu Kitô thì còn mãi mãi...”

Dù gì đi nữa, Hội Thánh cũng vẫn cứ mời gọi chúng ta khát vọng con người ấy, chờ đợi con người ấy. Vì nếu con người Giêsu thực sự chưa đến tận trong lòng dạ chúng ta, tận trong tim óc chúng ta thì hàng năm Giêsu vẫn còn nằm bất động trong hang đá máng cỏ huy hoàng ánh điện. Lúc đó tiền của, chức tước, địa vị vẫn còn là những khát vọng vô cùng lớn

lao chất chứa trĩu nặng trong lòng con người, kéo chúng ta xuống, xuống nữa, cho đến lúc nhận chìm cả hồn xác chúng ta trong cái tối tăm đời đời của nó.

ĐTC Phanxicô nhận xét: "Tham vọng, của cải và tiếng tăm, không có chỗ trong đời sống của một linh mục hay tu sĩ. Có một số người muốn theo Chúa vì một lợi lộc nào đó. Đó là cám dỗ theo Chúa vì tham vọng: tham vọng tiền bạc, tham vọng quyền bính. Đó là một cám dỗ được gieo vào tâm hồn, và nó lớn lên như cỏ dại. Trong đời sống theo Chúa Giêsu, không có chỗ cho tham vọng riêng, cũng chẳng có chỗ cho giàu sang, hoặc trở thành một người quan trọng trong thế giới"

Vì thế trong mùa vọng, Lời Chúa qua miệng ngôn sứ Isaia lại được đọc lên như tiếng kêu mời tha thiết của Thiên Chúa, Đấng giàu lòng thương xót: "Mọi xác phàm sẽ được Thiên Chúa đến cứu thoát. Tiếng của người hô trong sa mạc. Hãy dọn đường cho Chúa. Hãy bạt lối Người đi. Mọi thác ghềnh sẽ được lấp đầy. Mọi núi đồi sẽ hạ thấp. Nơi cong queo nên thẳng tắp. Chỗ gồ ghề thành đường đi phẳng lì..." (Is 40,3)

Đây là niềm vui cho toàn nhân loại. Chúa chúng ta đang đến, và bàn tay Người sẽ làm những điều lạ lùng.

Nhưng thường thì những lời vui mừng này lại được hiểu một cách hết sức chủ quan. Hôm nay gần lễ Giáng Sinh rồi, tôi phải dọn mình tôi cho sạch để mừng một ngày lễ lớn. Những gì ngăn cách giữa tôi và anh em như lũng sâu, như vực thẳm, tôi phải lấp đầy bằng bác ái, bằng tình thương. Những kiêu ngạo, ý riêng mình, tự ái ngất cao như núi, tôi phải hạ xuống, khiêm cung, vâng phục. Những gì lươn lẹo như đường cong queo, tôi phải chỉnh đốn lại cho ngay thẳng...

Khách quan mà nói, làm được như vậy là việc tốt. Tốt cho tôi và đỡ khổ cho cộng đoàn.

Nhưng nếu chỉ có thế thì có lẽ tôi chẳng cần Đức Giêsu đến làm gì. Các sách học làm người, các tôn giáo khác cũng dạy tôi ăn ngay ở lành, làm việc lành phúc đức...

Hơn như thế, phải xác tín rằng : Hôm nay, nếu tôi có làm nên việc đạo đức tốt lành nào chính là nhờ Đức Giêsu Kitô, Ngài đã đến rồi, đã chết và đã Phục Sinh. Và hôm nay, Thần Khí Đức Kitô đang tràn ngập trên tôi, và trên thế gian tội lỗi, nhờ đó mà tôi có được sức hồi sinh.

Những ngày của ngôn sứ Isaia cũng như ngày của Gioan con Zacharia, khi hai vị tiên tri ấy nói lớn lên lời vui mừng này, thì tất cả nhân loại còn ngồi trong tối tăm của bóng chết (Lc 1,79) quyền lực của tội lỗi còn ngự trị trên mọi con người. Không ai có khả năng ngóc đầu lên được, mà vinh quang Thiên Chúa thì lại không thể chung đụng được với hàng phàm nhân tội lỗi. Tội trước mặt Thiên Chúa là phải loại trừ, nhưng lòng thương xót của Thiên Chúa lại không thể tiêu diệt những kẻ tội lỗi, nên Ngài bắt Con của Ngài phải thành tội nhân, phải gánh hết mọi tội lỗi của nhân loại. Thiên Chúa yêu chúng ta đến nỗi Ngài bắt Con Ngài phải chết treo thập giá thay thế cho chúng ta tất cả. "Thiên Chúa đã yêu thế gian đến nỗi ban Con Một của Ngài" (Ga 3,16).

Sigrid Undset, một nữ văn sĩ Na Uy đã viết trong cuốn “Bụi Cây Cháy Rực” những dòng tuyệt diệu như sau :

“Thiên Chúa có thể bắt con người đi theo con đường Ngài đã vạch ra, vâng phục Ngài như những vì sao. Nhưng Thiên Chúa đã làm người, và để quyền năng vô biên tuyệt đối của Người ngoài ngưỡng cửa của thế giới nhân loại. Quyền năng vô biên tuyệt đối vẫn hằng điều khiển vũ trụ này đi ra, và Ngài đi vào giữa đám đông các tâm hồn nhân loại, để ăn xin: xin người ta cho phép Người cho; xin người ta cho phép Người chia sẻ nguồn phong phú huyền diệu trong chính hữu thể Người. Trong đêm nay Thiên Chúa đã bỏ Thiên Chúa, nhưng Người đã không bỏ loài người”

Các lý do chờ đợi của Mùa Vọng là thế. Chúng ta chờ, chúng ta vọng, một con người đang đến để chết thay cho chúng ta. Nên lời loan báo của Gioan phải là một tin vui cho

tất cả nhân loại hôm nay: Đức Giêsu đến dọn mọi nẻo đường để Thiên Chúa đến gặp được nhân loại tội lỗi bằng chính mạng sống của Ngài.

Đức Giêsu, con người Thiên Chúa đã lấp bằng hố sâu ngăn cách giữa nhân loại và Thiên Chúa. Ngài kéo tôi từ lòng sâu tối tăm tội lỗi lên bằng với Ngài, đồng hình đồng dạng với Ngài. Và nơi lòng dạ cong queo tà vạy của tôi, nơi chứa đầy những tham sân si... con đường gồ ghề lởm chởm ấy chỉ có Đức Giêsu mới uốn nắn sửa chữa cho ngay thẳng được bằng máu của Ngài.

Tôi muốn mình trở nên thánh thiện, thì tôi phải chờ, phải đợi, phải mong, và đón nhận con người Giêsu vào lòng tôi, vào đời tôi. Lúc ấy chính Đức Giêsu Phục Sinh và Thần Khí của Ngài sẽ canh tân đổi mới con người cũ kỹ của tôi, làm cho tôi có lòng xót thương anh em như Ngài đã xót thương tôi.

Tiên tri Baruk đã kêu mời chúng ta chờ đợi Đức Giêsu thế này: “Giêrusalem hỡi, hãy cởi bỏ chiếc áo choàng tang tóc và khôn cùng của ngươi. Hãy mặc lấy sự huy hoàng của vinh quang Thiên Chúa mãi mãi. Bởi vì Thiên Chúa đã quyết định phải hạ xuống mọi núi cao, và mọi đồi non cổ xưa, và lấp đầy các thung lũng để làm bằng mặt đất, ngõ hầu Israel bước đi vững chắc trong vinh quang Thiên Chúa” (Bar 5,1-3).

Hôm nay những ai đã được diễm phúc làm con cái ơn cứu độ, và vẫn còn giữ lòng trung tín với Đức Giêsu Kitô, thì những người ấy vì theo Đức Kitô sẽ luôn luôn gặp những ngày tận thế, ngày cánh chung trong đời mình, và trong tâm hồn mình: đó là những ưu phiền đến cay đắng, những cô đơn đến kinh hoàng trước thế gian và tội lỗi. Có lúc tưởng chừng như Thiên Chúa bỏ rơi mình để mặc cho cả thế gian đè sập trên đời mình. Chính lúc tối tăm ấy, Đức Giêsu sẽ hiện đến trong đời họ, trong lòng họ, để an ủi, nâng đỡ, bổ sức, quàng họ trên vai và đồng hành với họ từng ngày cho đến cuối đời. Và ngày quang lâm, các tầng trời rung chuyển, Đức Kitô lại đến, để

Người thế nào thì thân xác kẻ gắn bó với Người trong đau khổ cũng sẽ thấy như vậy.

Những ai không gặp được Đức Kitô trong những đau khổ đời mình hôm nay, mà chỉ đặt khó khăn cơ cực đời mình vào tiền của, vào quyền lực thế gian, vào đam mê xác thịt thì ngày Đức Kitô đến trong quyền năng và vinh quang, làm sao họ có thể rước mình, nâng đầu lên mừng rỡ đón Ngài, Đáng vô cùng yêu thương họ ? Vì từ lâu họ đã không còn là con cái của ơn cứu độ, vì họ đã chọn sự an nghỉ trong tối tăm của thế gian và của Satan rồi.

"Đức Giêsu, Chúa chúng ta đã Nhập Thể và Nhập Thế, đã làm người, đã vào đời; chúng ta cũng được mời gọi sẵn sàng nhập cuộc như Ngài. Chúng ta hãy đến với những người khác, hãy sẵn sàng giao lưu đối thoại với họ. Hãy tạo nên những nhịp cầu rất cần thiết cho thế giới chúng ta hôm nay. Để mọi người có thể đến với nhau, trao đổi với nhau trong tình huynh đệ, vì tất cả đều là con của một Cha ở trên Trời. Hãy nối kết với nhau, hãy hợp nhất với nhau, làm thành một Gia Đình Nhân Loại Duy Nhất" (Đức TGM Phaolô, Thư Mùa Vọng và Giáng Sinh 2015)

"Lạy Chúa Giêsu, Đáng giàu lòng xót thương, xin hãy đến! Xin Ngài hãy đến trong thung lũng tối tăm của tâm hồn con để con cảm nghiệm được Mùa Vọng là Mùa của Lòng Xót Thương. Amen"

Mừng kính lễ Chúa Giêsu Kytô – Vua Vũ Trụ

AI LÀM CHỦ AI ?

Dân số trên hành tinh này một ngày một tăng đến độ gây sợ hãi cho nhân loại, nhưng thế giới này như một bầy chiên không người chăn dắt (Mc 6,34) nên biết bao thảm cảnh đã xảy ra.

Không một nước nào trên thế giới này dám nói rằng đất nước tôi, dân tộc tôi, mọi người đang sống vui tươi thoải mái. Không một người nào trên thế giới dám nói rằng tôi đang sống ở một thiên đàng hạ giới, trong gia đình cha mẹ vợ chồng con cái trên thuận dưới hòa, ngoài xã hội mọi người xung quanh ai ai cũng hết lòng hết dạ với nhau. Trong thiên đàng hạ giới đó tôi không phải lo lắng đề phòng một cái gì cả, kết sắt không cần khóa, nhà cửa đêm ngày cứ mở toang, đồ đạc xe cộ muốn để đâu thì để chẳng bao giờ mất mát. Cũng chẳng người nào sống đời dăng hiến dám tuyên bố rằng cộng đoàn tu sống rất hạnh phúc, mọi người sống hòa thuận thương yêu nhau hết mực, không có tranh dành quyền lực, vây cánh, bè phái...

Nếu ai dám nói như thế thì có lẽ người ấy sẽ bị liệt vào hạng người bị bệnh hoang tưởng! Vì mọi người đều biết trên thế giới loài người hôm qua, hôm nay và mãi mãi, không có những cảnh yên vui trong mộng như thế bao giờ. Vì thế nên Kinh Thánh đã gọi cái thế giới ấy là thế giới của tối tăm (Ep 5,8; Lc 1,79). Đã là một thế giới tối tăm thì dân số càng đông, văn minh văn hoá càng tiến bộ, khoa học kỹ thuật càng phát

triển, thì tội ác và sự đau khổ càng gia tăng. Cho dù những tiện nghi, sản phẩm xuất phát từ khoa học kỹ thuật phát triển tốt bậc để phục vụ tối đa cho con người như các thứ máy điện tử thế hệ mới, rôbô, video, tivi, điện thoại di động, các mặt hàng tiêu thụ cao cấp... thì những cái đó không thể nào có khả năng làm cho những người đang thù ghét nhau trở thành yêu thương nhau, không thể nào làm cho lòng tham đầy ứ trong con người trở thành bác ái vị tha được. Cho nên sự hỗn độn và bất an vẫn còn đó. Xe hơi, xe tay ga, tiền của dư thừa, ăn ngon mặc đẹp đúng mùa đúng một, những buổi lễ hoành tráng, kèn trống cờ quạt ăn uống linh đình... những cái đó cũng không cách nào làm lòng người vui nhẹ được bao nỗi ưu tư phiền muộn. Những ưu tư ấy là: lo có chức có quyền, lo mất chức mất quyền, lo kiếm tiền, giữ tiền, già nua, bệnh tật, dịch cúm, vàng đôla lên giá, thị trường chứng khoán giao động, bất động sản đóng băng, thiên tai, lũ lụt, động đất... Cả đời người lúc nào cũng lo âu xao xuyến đủ thứ, và nỗi sợ cuối cùng là sự chết. Vì thế cho nên bóng tối bao phủ con người vẫn còn đó.

Tại sao vậy ? Vì thật sự có một mãnh lực tối tăm đang lấn khuất trong thế giới, đang ẩn kín trong từng con người (trong anh, trong chị, trong tôi và trong tất cả) mà Kinh Thánh gọi nó là sự tội. Sự tội nhốt thế giới này vào trong cái cũi của nó. Cái cũi của sự tội lỗi là tranh chấp, kinh chống, ích kỷ, kiêu ngạo, huênh hoang, man trá, say sưa, nóng bực, hung bạo, tham lam, bội ước, dâm ô, bất nhân, bất nghĩa, vu oan giá họa, khoác lác, thù ghét Thiên Chúa, ngạo ngược... (Rm 1, 29-31).

Ai giam mình trong cái cũi xấu xa ấy của tội lỗi thì người ấy cũng chấp nhận làm nô lệ cho nó, và từ bỏ Thiên Chúa Đấng Giàu Lòng Xót Thương. Khi người ta không có Thiên Chúa trong tâm hồn mình, trong gia đình mình, trong cộng đoàn mình, trong xã hội mình, thì người ta có thể phạm đủ mọi thứ tội ác, cho dù họ mang danh là Kitô hữu. Thế giới

của những kẻ "mạnh được yếu thua", hỗn độn như bầy chiên không người chăn dắt là thế, vì ai cũng thấy mình là một ông vua con!

May mắn và hạnh phúc cho chúng ta vì Thiên Chúa muôn đời vẫn là Thiên Chúa của yêu thương (1Ga 4,8), nên Thiên Chúa đã ban Đức Giêsu, Con Một của Ngài đến để cứu nhân loại, như Lời Chúa trong sách Khải Huyền: "Người đã yêu mến chúng ta và lấy máu mình rửa sạch tội lỗi chúng ta, làm cho chúng ta trở thành vương quốc và hàng tư tế để phụng sự Thiên Chúa là Cha của Người." (Kh 1,5-6).

Đức Giêsu đến không phải để mọi người đặt trên tòa cao đèn hoa sáng láng lể bái linh đình. Nếu Đức Giêsu cần như thế thì Người đâu có bỏ trời cao xuống thế làm gì? Kinh thánh nói: "Đức Giêsu Kitô vốn dĩ là Thiên Chúa, mà không nghĩ phải nhất quyết duy trì địa vị ngang hàng với Thiên Chúa, nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang, mặc lấy thân nô lệ, trở nên giống phàm nhân, sống như người trần thế" (Pl 2,6-7). Chúa đến làm người để cho con người được làm con Chúa, sao ta cứ đẩy Chúa lên cao, xa cách con người, để ta còn lại muốn làm gì thì làm. Tương quan giữa ta với Chúa chỉ có trong nhà thờ nhà nguyện, với hương hoa lể bái linh đình. Sau đó đường ai nấy đi. Chúa cứ ngự yên trên bệ cao, hoặc bị nhốt chặt trong nơi thờ phượng, để ta ra về tự do "múa gậy vườn hoang" làm mọi sự theo ý ta. Chúa chỉ ở trong đó, ra khỏi đó thì ta là Chúa. Trả lại cho Chúa tất cả những gì đã nghe, đã suy niệm, đã cầu nguyện, ta sống theo cách của ta, theo ý của ta như một người vô thần. Rồi Chúa Nhặt, đến hẹn lại lên, lại lể bái linh đình cho Chúa... đỡ buồn!

Kinh Thánh nói: "Mọi người đã phạm tội" (Rm 3,9; 3,23). Mỗi người có tội là có một nước của hỏa ngục ở trong tâm hồn mình, nên người ta dễ ganh ghét hơn yêu thương, dễ thù hận hơn tha thứ, dễ mê đắm hơn trong sạch, dễ tham lam hơn bác ái, dễ làm xấu hơn làm tốt.

Nếu tất cả mọi người đều phạm tội, thì tất cả đều có nước Satan trong lòng mình. Như vậy cả thế giới này là thế giới do tội lỗi ngự trị và Thiên Chúa bị đuổi ra ngoài. Đây là một mặc khải rất bí mật của Kinh Thánh (Rm 3,9-18; Tv 14,1-3; Rm 3,23). Đức Giêsu đến, không phải để người ta ca tụng Người là vua trời đất, vì tự muôn thuở Người đã được Chúa Cha ban quyền làm vua trời đất rồi (Pl 2,6). Đức Giêsu đến không phải để mọi người đặt lên tòa cao đèn hoa sáng láng, cờ quạt lễ bái tung bừng, vì dù chúng ta có hoan hô Người hay không thì vinh quang của Người cũng không hề khuy khuyết.

Đức Giêsu đến để phá tan nước của Satan trên thế giới này, và phá tan nước của Satan trong lòng mọi người bằng máu của Người (Kh 1,5-6). Và Satan và mọi đầu mục của nó đã bị đánh quy nơi thập giá (Ga 12,31). Nơi cuộc phục sinh vinh hiển của Đức Giêsu, ánh sáng đã chói lòa trên thế giới tối tăm tội lỗi. Và Đức Giêsu phục sinh lấy lại quyền làm vua của Satan trong lòng tôi, trong lòng anh chị, ông bà và tất cả mọi người. Đức Giêsu nói rất rõ ràng : “Chính vì lẽ này mà tôi đã sinh ra, chính vì lẽ này mà tôi đã đến trong thế gian. Phải, tôi là Vua!” (Ga 18,37).

Lạy Chúa Giêsu Kitô, hàng năm vào Chúa Nhật cuối năm phụng vụ, Giáo Hội Công Giáo toàn cầu mừng lễ Chúa là Vua Vũ Trụ, xin cho con thấy cuộc đời con đang gặp bao cảnh khốn quẫn, bởi vì con thiếu một vị vua, một người chủ, một người cha diu dắt đời con, nên con cứ xiêu vẹo ngã nghiêng trên mọi nẻo đường đời. Ngó lại quá khứ thấy biết bao sai lầm đáng tiếc, trông vào hiện tại đầy sự thất bại chán chường, nhìn vào tương lai mờ mịt đen tối. Tất cả không nằm trong tầm kiểm soát của con. Chưa nói đến cái thực tế phũ phàng của con và mọi người là sự chết, cái cửa mà mọi người dù muôn hay không cũng phải bước qua. Con thấy bế tắc quá Chúa ơi!

Cái bế tắc của con và của anh em con là thế, bởi vì chính con đã dành lấy quyền làm vua, làm Chúa, làm chủ lấy đời mình mà không để Chúa làm vua, làm chủ đời con.

Ở trong nhà thờ, chúng con đồng thanh tha thiết van nài: “Lạy Chúa, xin đủ tình thương xót chúng con”. Và chính Chúa đã đáp ứng bằng cách đến ngự vào lòng con và anh em con. Nhưng khi vừa bước ra khỏi nhà thờ, tức khắc con giựt lấy quyền làm vua làm chủ của Chúa, để tự làm chủ làm vua đời mình, tự mình quyết định lấy mọi chuyện, tự mình lo liệu lấy mọi sự, chẳng màng gì đến Chúa nữa. Suốt ngày con biến Chúa ở trong con thành một ông vua bù nhìn, và đối xử với Chúa thật tàn tệ bằng cách để cho sự dữ trong con lấn át hẳn Chúa. Đó là những lúc con nóng giận, say sưa, tham lam, ích kỷ, nói xấu, ganh ghét, chua cay với người khác. Thậm chí có lúc con đuổi thẳng Chúa ra khỏi đời con. Đó là lúc con chìm đắm trong đam mê dục vọng, tôn thờ tiền của, thù hận, không tha thứ cho anh em, không có lòng thương xót anh em.

Ôi! Lạy Chúa Kitô Vua, con ca ngợi Chúa trên tòa cao, mà con sỉ nhục Chúa nơi thân xác linh hồn con, nơi những người khác. Xin Chúa thương xót và tha thứ cho con.

Lạy Chúa Kitô Vua, Đấng Giàu Lòng Xót Thương, xin hãy đến ngự trong tâm hồn con. Con không làm chủ đời con nữa, xin Chúa làm vua, làm Chúa, làm chủ đời con để con có được sự bình an đích thực giữa giòng đời vạn biến này. Amen

Linh Mục Giuse Trần Đình Long

Công tác Bác ái thường kỳ

SÔNG NĂM THÁNH LÒNG THƯƠNG XÓT

"Thương Xót như Chúa Cha"

Mỗi ngày giang tay cầu cùng Chúa lúc 3 giờ chiều để khẩn nài Chúa xót thương và ước nguyện ra đi loan truyền thực hành lòng **"Thương Xót Như Chúa Cha"**, bước vào Năm Thánh Lòng Thương Xót, nhóm thiện nguyện Tín đã đi thăm những bệnh nhân mắc bệnh nan y, gia đình neo đơn nghèo túng ở những khu ổ chuột vùng ven đô Sài Gòn hoa lệ.

Những món quà tinh thần và vật chất dành tặng mỗi bệnh nhân gồm máy nghe 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót, sách ảnh Chúa Thương Xót, tràng chuỗi Mân Côi, 10 ký gạo, một thùng mì gói, sữa, đường, nước mắm, nước tương, bột ngọt, dầu ăn và một phong bì 500.000 VNĐ để mua thuốc men.

Trước khi xuất phát, người linh mục cùng đồng hành với nhóm trong chuyến công tác này dặn dò: chuyến công tác bác ái thăm viếng các bệnh nhân hôm nay có nhiều khó khăn, vì họ đều rất nghèo, bệnh nặng ngặt nghèo lâu năm như HIV, tai biến, bại não, bại liệt, thần kinh, không có người thân chăm sóc. Nhóm phải cố gắng đến với từng người, từng giường bệnh, đường xa ngoằn ngoèo, gồ ghề bụi bặm, nhà không số, phố không tên, rất khó tìm. Hai người đi một xe chở theo quà. Các thành viên thay phiên nhau đến trao quà tận tay bệnh nhân, nhất là hướng dẫn sao cho họ biết cách dùng chiếc máy

nghe 500 bài giảng lòng Chúa thương xót, vì người bệnh nặng không thể nói chuyện nhiều, nên hãy để Chúa nói chuyện với họ. Sau khi cầu nguyện, cả nhóm hơn chục chiếc honda lên đường.

Điểm dừng chân đầu tiên là Tam Bình Thủ Đức. Trong căn nhà cấp 4 tối mù mờ, cụ bà Nguyễn Thị Hằng 67 tuổi, mù hai mắt, đang ru võng cho cháu nội là Nguyễn Quốc Duy 10 tuổi, bị

bại não. Mẹ cháu Duy đã bỏ gia đình đi khi cháu mới chào đời 2 tháng, còn ba cháu đã lấy vợ khác, chỉ còn bà nội mù chăm sóc cháu bị bại não!

Cụ bà tuy không nhìn thấy, nhưng rất minh mẫn và đầy lễ nghĩa. Cụ rất vui khi nghe được những lời thánh ca và bài giảng Lòng Chúa Thương Xót phát ra từ chiếc máy.

Chia tay cụ Hằng, nhóm thiện nguyện đến thăm ông Trương Văn Hảo, 61 tuổi, bị tai biến. Căn nhà trong hẻm nhỏ nhưng đầm ấm vì có người vợ bên cạnh chăm sóc. Ông Hảo không nói được nhưng vẫn nghe và hiểu. Lúc đầu thấy ông rất buồn và đầy mặc cảm, nhưng sau khi chia sẻ cầu nguyện, nhận chiếc máy 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót, mắt ông sáng lên và gương mặt đang buồn bỗng thay đổi và vui hẳn.

Ông Hảo cũng nghèo nhưng còn có chỗ dựa là người vợ đạo đức và thủy chung. Trường hợp ông Trương Văn Phúc không được như vậy, 75 tuổi, bị bệnh thần kinh tọa dẫn đến liệt hai chân, không đi lại được, chỉ ngồi trên chiếc giường. Thấy cha và nhóm thiện nguyện ghé thăm, ông vui mừng xúc động, hai mắt ngấn lệ. Ông tâm sự cách đây 7 năm bệnh khởi

phát, nhưng vẫn vượt qua được, từ khi vợ ông qua đời, các con lập gia đình ở riêng còn người con gái ở chung nhà thì bận rộn làm ăn và lo cho con cái, nên ông thấy ngày quá dài vô vị. Những món quà cũng làm ông vui, nhưng vui nhất là hôm nay ông được cha và nhóm thiện nguyện đến thăm hỏi và an ủi tận nhà.

Rời nhà ông Phúc, nhóm đến thăm bà Phạm Thị Thu Hương, 59 tuổi, bị bại liệt từ khi mới 2 tháng tuổi. Bà được cha mẹ chăm sóc cho đến khi cả hai cùng qua đời, từ đó người em dâu nuôi nấng và

lo cho bà. Nằm trên giường bệnh suốt 59 năm, nhưng bà còn đầy đủ ý thức. Một người 59 năm không rời khỏi chiếc giường mà vẫn đối đáp rành mạch và hiểu biết cách sử dụng chiếc máy nghe giảng. Bà mong được Chúa cất về để đỡ vất vả cho người em dâu phải chăm sóc, một sự hy sinh quá lớn.

Một trường hợp khác là hai cột trụ chính trong gia đình đều bị sụp đổ, đó là anh Mai Viết Thắng, 50 tuổi. Anh bị tai biến đã 7 năm, chỉ ngồi trên xe lăn. Người vợ ngoài 40 tuổi, còn trẻ đẹp, dành trọn vẹn thời gian và tình yêu thương cho chồng vì hai người chưa có con. Nhưng đau khổ không dừng lại ở đó, sau khi anh bị bệnh một năm, người em trai của anh bị tai nạn giao thông chấn thương sọ não, cũng bại liệt nặng, phải có người dìu mới đi được vài bước nhưng rất khó nhọc. Lời cầu nguyện của nhóm hiệp thông với gia đình và phép lành của cha linh hướng làm cho căn nhà bỗng ấm hẳn lên. Không biết anh chị mưu sinh bằng cách nào, vì thấy niềm hạnh phúc của anh chị đặt vào những món quà tinh thần hơn

vật chất. Những tấm gương hy sinh này phải được lan tỏa đến nhiều người trong cộng đoàn lòng thương xót.

Em Trần Ngọc Thanh, 22 tuổi, bị bại liệt từ nhỏ, sống với ba mẹ ở nhà trọ. Ba em đi bán vé số nuôi cả nhà. Bà mẹ ở nhà trông giữ em. Mẹ của Thanh bị thoát vị đĩa đệm nhưng không có tiền phẫu thuật. Chị đem con trai từ Bắc vào Nam với hy vọng sẽ tìm được nơi gửi gắm con, nhưng chưa nơi nào nhận, vì thế hàng ngày chị phải ở nhà trông giữ con trong khi chính chị cũng rất đau đớn vì bệnh tật. Tuy thân thể không hoàn chỉnh nhưng Thanh vẫn cố đọc trọn Kinh Kính Mừng cho mọi người nghe và học cách sử dụng máy nghe 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót chỉ bằng 3 ngón tay đặt dẹo.

Những người khỏe mạnh có mấy ai chịu khó đọc kinh và nghe giảng lòng Chúa thương xót!

Để tìm đến người kế tiếp, nhóm phải đi vòng vèo luôn lách qua nhiều ngõ ngách, rồi mới dừng lại dưới chân một con đê nhỏ. Đây là khu nhà ổ chuột, xe không vào được, cả nhóm phải xuống lội bộ đến một cái chòi nhỏ xíu, rách nát, tồi tàn, trên thì người cư trú còn ở dưới thì nuôi vịt. Chòi tranh vách lá không đủ phải che bằng bao ni lông, khi mưa lớn, nước tràn qua đê xuống ngập nhà. Đó là nơi nương thân của gia đình Phật giáo: ông Huỳnh Ngọc Lợi, 75 tuổi, và bà Lý Thị Sện 76 tuổi, cả hai đều bị tai biến. Ông bà ngạc nhiên không tin nổi khi cuộc thăm viếng có đầy đủ quà vật chất lẫn tinh thần của một nhóm Công Giáo, không cùng tín ngưỡng với ông bà. Lòng thương xót đâu có sự phân biệt. Đối tượng Lòng Chúa Thương Xót là những người nghèo khổ vật chất tinh thần. Ai mà không cần đến lòng Chúa xót thương. Ai mà không cần được xót thương!

Lội bộ thêm một quãng đến thăm bà Phạm Thị Quỳnh Hải, 54 tuổi, có chồng và 2 con ở chung trong căn nhà trọ. Bà bị suy thận, suy tim đã 3 năm rồi, bây giờ đang trong thời kỳ gay go nhất, nhưng không đủ tiền chạy thận, đành nằm chịu

trận. Bà là người Công Giáo gốc, nhưng bỏ Chúa hơn 30 năm vì lấy chồng ngoại đạo. Nhờ người em gái thứ 8 khuyên nhủ, bà đã quay về với Chúa, hằng ngày kiên trì cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót dù cơ thể bị dẫn vật đau đớn vô cùng.

Đi ngược về phường Linh Trung, nhóm đến một khu nhà trọ khác để thăm ông Nguyễn Văn Đụng, 66 tuổi, bị tai nạn xe gãy hai chân đã 10 năm. Sau khi bị tai nạn, vợ ông bỏ đi để lại 4 đứa con. Hiện nay ông ở một mình, các con đã có gia đình ở xa nên không về thăm được. Hằng ngày ông lặng lẽ chống gậy lết đi dọn dẹp, nấu ăn. Cách đây mấy tháng, ông bị phù, một vị linh mục đã cho người nuôi ông ở bệnh viện, hiện ông đã chịu phép Rửa Tội và trở thành con cái Chúa. Sự hiện diện của cha và nhóm thiện nguyện với những món quà tinh thần, nhất là máy nghe 500 bài giảng lòng thương xót là những báu vật đối với ông trong lúc này, giúp ông mạnh mẽ hơn trong đức tin và can đảm sống với hoàn cảnh neo đơn của mình. Ông ôm lấy chiếc máy triu mến vì biết rằng từ nay căn

nhà trọ của ông không còn vắng lặng nữa vì luôn vang vọng lời rao giảng Lòng Chúa Thương Xót.

Cháu Đậu Thái Dương, 8 tuổi, trong căn nhà trọ cuối hẻm ở phường

Linh Chiểu gây nhiều ấn tượng cho cả nhóm. Cháu bị bệnh giãn động mạch gan bẩm sinh, xơ gan cổ chướng, da đen sạm, gầy guộc, không học hành gì được, nhưng cháu đầy đủ nhận biết và có lòng đạo đức, vẫn biết phụ mẹ coi em và trông nhà. Ba làm công nhân, mẹ ở nhà chăm 2 con, làm việc nhà, và

thêu tranh đạo, những bức tranh Đức Mẹ, Chúa Thương Xót chị thêu rất có hồn.

Con đường quanh co xuyên các ngõ ngách đưa nhóm đến thăm cụ bà Phạm Thị Hoa, 83 tuổi, sống neo đơn trong căn nhà cấp 4, ngang 2m dài 3m, do bà con giáo dân hiến tặng. Cụ lập gia đình rồi ly hôn năm 36 tuổi, không con cái, không nơi nương tựa, nên tất cả nhờ vào cộng đoàn Dân Chúa của giáo xứ và bà con lối xóm tốt bụng. Khi trao tặng cụ máy nghe 500 bài giảng lòng Chúa thương xót, nhóm phải gọi anh hàng xóm qua để nhờ anh giúp cụ sử dụng. Cụ vui lắm, cứ ôm chiếc máy nghe riết...

Suốt nửa ngày giảng năng, khói bụi, đã trưa rồi, ai cũng thấm mệt, nhưng mỗi hoàn cảnh đau khổ khác nhau của những bệnh nhân như có hấp lực kéo nhóm đi mãi không muốn dừng chân. Điềm đến giữa trưa là gia đình cụ Nguyễn Thị Ký, 89 tuổi, bị té gãy chân, tay. Vừa chữa khỏi thì cụ bị tai biến nằm liệt một chỗ. Nhà cửa chật chội nóng bức lại thêm một người con trai là Nguyễn Hữu Toàn 58 tuổi bị HIV thời kỳ cuối. Cụ bà được chị ông Toàn chăm sóc, còn ông Toàn thì bị vợ bỏ ngay khi vừa mắc bệnh. Biết bệnh dễ lây, khi thấy cha và nhóm đến thăm, ông ra hiệu là dừng lại gần, nhưng dường như cha linh hướng chẳng bận tâm đến việc đó, cứ sát lại bên ông như người mục tử chăm sóc vỗ về con chiên bệnh tật của mình.

Đã quá 1 giờ trưa, ai cũng thấm mệt, phải dừng chân ở quán ven đường để nghỉ ngơi ăn cơm. Lúc này không ai có cảm giác đói vì những suy tư vẫn đang vương bận trong tâm tư mỗi người. Ngồi ăn cơm, nhưng không ai nói chuyện gì khác mà chỉ xoay quanh chuyện của các bệnh nhân với niềm xót xa.

Sau ít phút nghỉ ngơi, tất cả cùng tham dự thánh lễ vào lúc 14g do cha linh hướng cử hành với vài gợi ý: thường ở đời, người ta hay cho người khác những gì dư thừa, và hay

chọn cho mình những cái mình thích hơn là những gì mình cần và đem lợi ích cho người khác. Phải chọn cái nào có ích cho tha nhân, cho cộng đoàn. Đó là thực sự có Lòng Thương Xót như Đức Kitô, nghĩa là luôn nghĩ và sống cho người khác.

Sau thánh lễ, cha cùng cộng đoàn lần chuỗi kinh lòng thương xót. Cầu nguyện và việc tông đồ không thể tách rời nhau được. Trong mỗi chuyến công tác bác ái, dù bận rộn mệt nhọc khó khăn đến đâu, thiện nguyện Tín Thác không thể bỏ qua việc cầu nguyện và thánh lễ.

Được thêm sức mạnh tinh thần, nhóm tiếp tục cuộc hành trình sang quận 9 để chứng kiến cảnh đời nghiệt ngã của gia đình cụ Trần Văn Việt 84 tuổi, bị bệnh viêm khớp phải chống gậy đi lại, cùng với cụ Hồ Thị Mai, 82 tuổi, bị khòm lưng. Hai ông bà già yếu như thế mà vẫn phải chăm sóc cho con trai là Trần Văn Bé, 40 tuổi, bị bại não, và Trần Thị Thúy Linh, 43 tuổi, bị bệnh thần kinh. Trong căn nhà lụp xụp tăm tối, Thúy Linh ngồi thu mình câm lặng gầy còm ốm yếu, không biết nói chuyện, còn Văn Bé trông đầy đặn hơn nhưng ngờ ngáo khù khờ...

Điểm dừng chân cuối ngày là nhà cụ bà Phan Thị Lắm 82 tuổi (tôn giáo bạn) phải nuôi con trai là anh Lê Quý Minh,

39 tuổi, bị tai biến nằm liệt trên ghế bố. Gánh nặng trên vai bà cụ 82 tuổi chưa hết, vì cụ Lắm còn phải nuôi hai cháu nội còn nhỏ do vợ anh Minh đã bỏ đi sau khi anh ngã bệnh. Cụ Lắm vui mừng cho biết anh

Minh đang được dạy giáo lý tại giường để chuẩn bị gia nhập đạo Công Giáo.

Phổ đã lên đèn, nhưng sao trong lòng thiện nguyện không muốn rời xa những người bệnh này. Được đi, được đến tận nơi, tận chỗ để chia sẻ nỗi đau của những người bệnh tật nghèo túng khổ đau để thấy mình được Chúa thương nhiều lắm. Khi còn khỏe, ta có nhận ra đó là hồng ân Chúa ban đâu, vẫn mãi mê chạy theo tiền tài danh vọng chức tước địa vị, tranh hơn tranh thua, chà đạp lên người khác để ngoi lên. Chợt đến khi đổ bệnh, gặp tai nạn, sức khỏe không còn, nằm liệt một chỗ, lúc đó mới thấy "sức khỏe chính là hồng ân Chúa ban", không gì quý hơn sức khỏe. Thà ăn cơm muối mè mà khỏe mạnh, còn hơn ngậm sâm ôm một đồng tiền nằm trên giường bệnh. Thà làm thứ dân sống an nhàn thư thái mạnh khỏe, còn hơn làm ông này bà kia, nắm đủ mọi chức vụ để rồi lúc nào tâm hồn cũng bất an, cũng lo ngay ngáy để giữ được chiếc ghế đang ngồi, hoặc vươn lên chiếc ghế cao hơn mà ăn không ngon ngủ không yên. Lúc còn khỏe không biết dùng sức lực để phụng sự Thiên Chúa, phục vụ tha nhân, khi đau bệnh nằm liệt mong gì ai đến phục vụ mình. Mục vụ thăm viếng bệnh nhân, ngoài những món quà vật chất để hỗ trợ cho cuộc sống, thì điều quan trọng hơn là chính sự hiện diện của mình đầy tràn lòng thương xót với những món quà tinh thần như tràng chuỗi, ảnh, sách lòng Chúa thương xót, nhất là máy nghe bài giảng Lòng Chua Thương Xót. Trước những thống khổ của tha nhân, sự hiện diện thỉnh lặng cầu nguyện đồng cảm có nghĩa hơn mọi lời an ủi, và hãy để chính Chúa nói với họ, để lời Chúa đến với họ thay vì lời của con người.

"Môi Phúc" thúc đẩy thiện nguyện Tín Thác dẫn thân cách riêng trong Năm Thánh Lòng Thương Xót là ***"Phúc cho ai xót thương người, vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương"*** (Mt 5,7)

Thiện Nguyện Tín Thác
Sài Gòn 2015

NIỀM VUI GIÁNG SINH

Lễ Giáng Sinh ngày nay đã trở thành một lễ quốc tế. Từ bên kia bờ biển Thái Bình Dương nơi Châu Mỹ xa xôi đến miền Matcova lạnh buốt, người ta đều đón mừng lễ Giáng Sinh.

Còn bên Âu Châu thì việc ăn mừng lễ Giáng Sinh đã trở thành một truyền thống lâu đời. Và từ Âu Châu, Mỹ Châu, lễ

Giáng Sinh đã lan sang đến Châu Á : Nhật Bản, Singapore, Thái Lan. Mấy năm nay ánh sáng cây thông Giáng Sinh còn lấp lánh ở thủ đô Bắc Kinh của Trung Quốc nữa.

Cả thế giới mừng lễ Giáng Sinh, nhưng cả thế giới có đón Đức Giêsu không ?

Ở bên Âu Châu, lễ Giáng Sinh là một lễ lớn nhất trong năm, vì ngay sau đó là Tết Dương Lịch. Đường phố, cửa tiệm cũng như tư gia đều có cây thông Noel gắn đèn hoa đủ màu. Tiệc Giáng Sinh phải có gà tây quay và bánh Pudding cổ truyền. Trẻ em thì rất quen thuộc với ông già Noel : một cụ già áo đỏ rộng thùng thình, râu tóc bạc trắng, lưng đeo một cái túi đầy ắp đồ chơi bánh kẹo.

Đêm Giáng Sinh, mỗi gia đình cùng nhau đi lễ nhà thờ. Lễ xong hội tụ quanh bàn tiệc tiệc vui, ca hát khiêu vũ. Phố xá thì áo quần xe cộ đủ màu đủ mốt. Thiệp Giáng sinh là một thứ không thể thiếu vắng được trong dịp Noel. Những nhà xuất bản lớn người ta thu hàng triệu Mỹ kim tiền in thiệp Giáng Sinh.

Cả thế giới mừng lễ Giáng Sinh, nhưng cả thế giới có đón Đức Giêsu không ? Niềm vui Giáng Sinh có đích thực không? Hay cũng mau qua như những lễ hội đình đám khác?

Câu hỏi thật kỳ cục, nhưng câu trả lời cũng thật là bi đát.

Cả Âu Châu và cả thế giới hôm nay, trong đó có Việt Nam, người ta vẫn đón mừng Noel một cách xa xỉ và cũng rất tung bừng. Nhưng cả Âu Châu và Mỹ Châu nữa, người ta không còn thích đến nhà thờ nữa. Có rất nhiều chủng viện, dòng tu, nhà thờ phải bỏ trống vì không có người đi tu và người đi lễ. Người ta giàu rồi, người ta không cần Chúa nữa. Ăn một cái nút là có bánh mì, có gà quay, có nước ngọt. Không cần Chúa mà các nhu cầu của người ta vẫn có đầy đủ. Nhưng người ta lại rất cần những dịp lễ Giáng Sinh, hay bất cứ dịp lễ nào khác, vì đó là một ngày để nghỉ ngơi và giải trí, sau những ngày làm việc quá vất vả và cũng kiếm được rất nhiều tiền. Vì thế ngày Giáng Sinh không cần có Đức Giêsu, người ta vẫn vui chơi thỏa thích. Còn trẻ em phương Tây thì quen thuộc với ông già Noel hơn là yêu mến Hai Nhi Giêsu trong máng cỏ.

Khoa học kỹ thuật làm con người ta hết tôn thờ Thiên Chúa, vì người ta đã có Chúa khác để thờ, máy móc điện tử, tiền bạc và mọi tiện nghi vật chất.

Tôn giáo cũng chạy theo thế gian, cho nên nghi thức nhiều quá, đến nỗi hang đá máng cỏ đã trở thành một cái mốt trang trí cho gia đình. Nhưng rồi cái mốt ấy cũng sắp làm người ta chán, vì thế gian sẽ còn bày ra nhiều cái hấp dẫn mới mẻ hơn trong những ngày Giáng Sinh thế tục sắp tới.

Khi bước chân vào thế gian, Đức Giêsu đã thấy rõ tâm lòng của từng người mà Ngài sắp cứu nó, nên mỗi lần thế gian kỷ niệm lễ Giáng Sinh là mỗi lần trái tim Chúa Giêsu lại xót xa thổn thức. Ngài thổn thức không phải với những kẻ không

tin Chúa, nhưng với chính những kẻ tin mà Ngài hằng ấp ủ nó trong trái tim yêu thương của Ngài.

Lời Chúa trong Tin Mừng thánh Gioan cho ta thấy sự thực phũ phàng đó : *“Người ở giữa thế gian, và thế gian đã nhờ Người mà có, nhưng lại không nhận biết Người. Người đã đến nhà mình, nhưng người nhà chẳng chịu đón nhận.”* (Ga 1,10-11).

Việt Nam cũng đang vào mùa Giáng Sinh. Chúng ta phải tạ ơn Thiên Chúa biết bao nhiêu, vì hãy còn nhiều người đến nhà thờ. Chúng ta cũng phải tạ ơn Thiên Chúa biết bao nhiêu vì của cải vật chất ở đây chưa đủ nhiều để làm cho người ta ngênh ngang kiêu hãnh với Đấng Tạo Hóa, hoặc làm cho người ta say mê thụ hưởng mà quên mất Đấng Thiên Chúa tạo thành ra mình.

Chúng ta cũng phải tạ ơn Thiên Chúa nhiều hơn nữa vì trong khi có biết bao Kitô hữu ở những nước giàu sang đã quay lưng lại với Đức Giêsu để ôm lấy tiền của và tiện nghi vật chất, thì ở xứ sở nghèo nàn này của chúng ta, biết bao nhiêu người đã được ơn quay về đón nhận Lòng Thương Xót của Chúa Giêsu, và nhận Ngài làm lẽ sống và lẽ chết cho đời mình.

Phải xác tín rằng đây là một ơn vô cùng lớn lao, chứ không phải do công của chúng ta, hay ơn truyền thống tốt đẹp đạo đức của cha ông chúng ta. Những việc lạ lùng này là ơn do lòng thương xót vô biên của Thiên Chúa. Đức Giêsu đã tự trời cao xuống đất thấp làm người, để trao ban sự sống của Ngài cho chúng ta bằng sự chết của Ngài.

Xin Chúa cho mỗi người chúng ta trong lễ Giáng Sinh năm nay, gặp và đón nhận được Lòng Thương Xót của Chúa qua Hài Nhi Giêsu. Không phải đón nhận Giêsu như một bức tượng xinh đẹp để trưng bày trong hang đá máng cỏ, nhưng là gặp được Đấng Thiên Chúa vô hình quyền năng vô song, phải cậy nhờ một người mẹ trần thế để có được cuộc

sống hữu hình thân xác, cho tôi có thể dễ dàng gặp được Ngài. Một khi đối diện với Ngài tôi mới nhận ra được rằng dù tôi có nhiều tiền của, có nhiều chức tước, có nhiều tài năng, thì tôi cũng chỉ là một tạo vật tối tăm đang phải làm nô lệ cho tội lỗi, mà chỉ có Ngài mới cứu được tôi. Và hạnh phúc cho tôi là Ngài đã có mặt trong thế gian và đang ở bên cạnh cuộc đời tôi.

Lời Chúa quả quyết rằng, hôm nay Đức Giêsu Kitô sự sáng và sự sống của Thiên Chúa đã đến trong tôi tâm u buồn mù mịt của nhân loại chúng ta. Ai tiếp nhận Ngài thì cuộc đời phải sáng ra. Không phải sáng ra là ăn nên làm ra, có tiền có của, mát mảy mát mặt. Nhưng sáng ra là được kéo ra khỏi vòng tối tăm đầy những lo âu, bất trắc, bon chen tiền của, mê đắm xác thịt của thế gian mà đưa vào trong ánh sáng đích thực là sự sống của Thiên Chúa. Đó là sự sống no đủ, dư thừa hoan lạc và an bình của Thánh Thần ở ngay giữa trần gian này, hôm nay và ngày mai mãi mãi không bao giờ vơi cạn.

Khi có Đức Giêsu ở trong tôi thì tất cả những nghi thức hội hè đình đám bên ngoài chỉ hết sức tùy phụ, có cũng được mà không cũng chẳng sao. Tâm hồn tôi vẫn an bình tràn ngập niềm vui, vì lễ Giáng Sinh thật sự đang ở trong tôi. Ánh sáng Đức Kitô chiếm ngự lòng tôi. Chính Đức Giêsu, chứ không phải tôi, làm cho niềm hoan lạc của Ngài tràn sang gia đình tôi, lối xóm của tôi và tất cả mọi người xung quanh mà tôi gặp gỡ.

Lễ Giáng Sinh đích thực là lễ mà Thiên Chúa muốn đến để cư ngụ với người ta, và con người trần thế mở lòng ra đón nhận Đấng yêu thương cứu độ mình. Ai đón nhận được Đức Giêsu Kitô thì người đó đã có một lễ Noel đầy đủ.

Ai không để Đức Giêsu chiếm ngự linh hồn và thân xác mình, thì dù có ăn mừng lễ Noel bằng cây thông sáng rực đèn màu, máng cỏ đầy đủ các Đấng, nhạc Giáng Sinh réo rất đêm ngày, thì tất cả chỉ là phù vân, và sau cái phù vân ấy là sự chán nản vô vị.

Xin Hài Nhi Giêsu lúc nào cũng tươi cười, cho ta một nụ cười của Thiên Chúa. *“Này tôi báo cho anh em một tin mừng trọng đại, cũng là tin mừng cho toàn dân”* (Lc 2,10). Từ khi Adam cúi đầu dắt vợ ra khỏi vườn địa đàng, thế giới u sầu này chưa hề có một quang cảnh nào rộn rã, tấp nập, cuống quýt của lớp lớp thiên sứ ngợp trời vì một niềm vui đang bao quanh lấy chính họ như vậy: *“Bỗng có muôn vàn thiên binh hợp với sứ thần cất tiếng ngợi khen Thiên Chúa rằng Vinh danh Thiên Chúa trên trời, bình an dưới thế cho loài người Chúa thương”* (Lc 2,13-14). Đức Maria thì bàng hoàng ngây ngất, giữ kỹ mọi niềm vui trong lòng mình, không để rơi rớt dù một mảnh nhỏ, và suy đi nghĩ lại trong lòng mình (Lc 2,19). Đức Mẹ đầy Đức Giêsu Kitô là như thế. Còn lũ xác xơ nghèo khổ mục đồng, suốt năm theo sau đàn cừu hôi hám, chẳng có gì vui hơn là nghĩ đến cơm bánh cho cái bụng, thì lúc này nhảy lên, hát lên trên đường về không phải Giêrusalem, mà vui ca trên đường về với lũ cừu hôi hám và với thân phận (y nguyên như cũ) nghèo khổ của mình *“Rồi các người chặn cừu ra về, vừa đi vừa tôn vinh ca tụng Thiên Chúa, vì mọi điều họ đã được mắt thấy tai nghe, đúng như đã được nói với họ”* (Lc 2,20).

Niềm vui Giáng Sinh đích thực phải là niềm vui có Giêsu, đón nhận Giêsu vào trong cuộc đời mình, để Giêsu làm chủ mọi suy nghĩ hành động của mình, nhất là để cho Lòng Thương Xót của Chúa biến đổi đời mình. Khi mừng Lễ Giáng Sinh với tâm trạng đó, ta sẽ cảm nghiệm được niềm vui sâu lắng an bình và như Chúa nói **“Niềm vui của các con không ai cướp mất được”**

Lạy Chúa Giêsu, xin cho con được vào số những người Chúa thương, như lời chúc vinh của các Thiên Thần. Chỉ một mình Ngài là niềm vui Giáng Sinh cho con, là đủ cho lễ Giáng Sinh đời con. Amen.

Lm. Giuse Trần Đình Long

Chuyên mục : Loạn Báo Tin Mừng Ngày Nay

"Khôn cho tôi, nếu tôi không Loạn Báo Tin Mừng"

(1Cr 9,16)

đường Tin thác đến với người nghèo, đặc biệt dân tộc thiểu số ở vùng sâu vùng xa.

Nhờ lòng Chúa thương xót và nhiều tấm lòng hảo tâm, năm ngoái cũng như dịp tháng 10 vừa rồi, anh chị em dân tộc ở Giáo xứ B'sumrac và Giáo họ Lộc Nam thuộc giáo xứ Đại Lộc đã nhận được một số máy nghe 500 bài giảng Lòng Thương Xót Chúa, CD, hình ảnh Lòng Thương Xót. Thật là quý giá đối với người dân tộc.

Đặc biệt nhờ những chiếc máy nghe 500 bài giảng, họ được đón nhận lời Chúa qua các bài giảng về Lòng Chúa Thương Xót của cha Giuse Trần Đình Long. Từ đó Lời Chúa đánh động lòng họ, đã có nhiều người trở lại với Chúa như cặp vợ chồng anh Ninh- chị Đường bỏ đạo 20 năm nay đã trở lại với Chúa, nhiều đôi bỏ đạo vài năm đã đi xưng tội rước lễ, và nhiều người chưa biết Chúa mà nhờ nghe máy họ đã và đang xin học đạo để theo Chúa. Qua các bài giảng của cha, họ đã

1- Hiệp Hội Gia Đình

Chứng Nhân Chúa KiTô

thuộc Giáo Phận Đà Lạt gửi lời thăm, nguyện xin ơn Thiên Chúa đổ dồi dào xuống trên anh chị em Thiện Nguyên Tín Thác để ơn của Chúa đồng hành với anh chị em luôn mãi trên con

am hiểu và thấm nhuần Lời Chúa nên thấy siêng năng đi Lễ và đọc chuỗi kinh Lòng Thương Xót rồi.

Người dân tộc vùng sâu vùng xa nghèo cả tinh thần lẫn vật chất, rất cần lời cầu nguyện cũng như Lòng Thương Xót của Chúa tuôn đổ xuống những nơi này. Nơi đây số người theo đạo còn rất ít, mới khoảng 10% là có đạo còn lại chưa theo. Ở Lộc Nam có buôn làng dân tộc chưa theo đạo nào. Chị em Gia Đình Chứng Nhân đang đi vào vùng này truyền giáo. Linh đạo của Gia Đình Chứng Nhân là truyền giáo, đặc biệt cho anh em dân tộc vùng sâu vùng xa. Đi với dân tộc thì rất nhiều cái khó khăn, vì họ quá nghèo, một chút ít nâng đỡ họ cả phần hồn và phần xác. Người dân tộc với đức tin còn non yếu nên mình cũng kèm tí chút động viên nâng đỡ họ, được chiếc máy nghe là họ "cống" bài Giảng Lòng Chúa Thương Xót đi làm vườn, đi chăn dê, đi hái cafe... họ thích lắm!. Nghe được Lời Chúa, được cha giảng giải họ say mê và tín thác vào Chúa. Họ siêng năng đi Lễ hơn, rủ nhau đọc chuỗi Lòng Thương Xót. Nếu được xin Nhóm Thiện Nguyện Tín Thác hỗ trợ thêm 30 máy nghe, vì qua máy nghe chúng con thấy rất hiệu nghiệm cho việc truyền giáo loan truyền lời Chúa cho họ.

Chúc Nhóm Thiện Nguyện Tín Thác luôn luôn tràn đầy tình Chúa qua tình người.

T.M Hiệp Hội Gia Đình Chứng Nhân
Nữ tu Maria Nguyễn Thị Thu
<gdcndalat@gmail.com>

2- Người Bán Ve Chai

Con là Maria Madalena Trần Thị Kim Chi 47 tuổi. Chồng con tên Gioan Baotixita Hứa Văn Xin, 48 tuổi, là tân tông. Con có 3 đứa con, hai người con gái lớn đã lập gia đình, một đứa con trai học lớp 9, năm nay 14 tuổi. Con ở Lộc Phát, Bảo Lộc, Lâm Đồng.

Con lập gia đình năm 1989. Trải qua bao thăng trầm cuộc sống, gia đình con phải gánh chịu bao nỗi đau. Chồng con bị bệnh xuất huyết giảm tiểu cầu hai mươi mấy năm nay rồi. Nhưng anh bị nặng là do bị xuất huyết trong não, tụ máu trong não, bao nhiêu tiền bạc cưới nhau ky cốp dành dụm được, con đem chữa bệnh cho chồng hết, bao nhiêu đất đai cũng đem bán hết chữa bệnh cho chồng. Anh không làm được việc nặng, có năm đi hái cà phê khoán cho người ta được 500.000 đồng/tháng, bệnh của anh tái phát, con phải chạy chữa hết hai mươi mấy triệu. Con đành để anh ở nhà, con đi làm kiếm tiền nuôi anh còn đỡ hơn. Hết đất, hết vốn, con đành đi mua bán ve chai để kiếm miếng cơm qua ngày nuôi gia đình. Con đau khổ tủi nhục lắm. Nhiều khi con trách Chúa trao cho con thánh giá nặng quá, con rất thất vọng.

Một hôm con bị cảm, đến mua thuốc ở quầy thuốc gần nhà, con giải bày tâm sự với cô bán thuốc, cô ấy đã cho con cuốn "Tâm Thư Lòng Nhân Hậu của Cha" và một cái máy nghe 500 bài giảng LÒNG Chúa Thương Xót. Con mừng lắm, đem về hằng ngày con mở máy nghe cha giảng. Khi nghe những bài giảng, mọi ưu phiền và nỗi đau của con dường như được tan biến, những lời giảng thực tế của cha đã thấm đẫm trong tâm hồn con. Con rất vui mừng vì con đã nhận biết được Lòng Chúa Thương Xót ở trong con.

Con là người mua bán ve chai, lúc đi làm con vẫn lắm bầm lờ Chúa suốt chặng đường. Khi về nhà con lập tức mở máy nghe cha giảng, con mở cho cả gia đình cùng nghe để mọi người trong gia đình con được thấm sâu lời Chúa.

Cuộc sống của con rất khó khăn, nhưng sau hơn một tháng nghe bài giảng Lòng Chúa Thương Xót, con nhận ra một điều là có Chúa con không lo lắng gì, vì con xác tín rằng Chúa không bao giờ bỏ rơi con. Có bữa dắt xe đi làm con cầu xin Chúa ban cho con ngày hôm nay được 5kg gạo, con thì thầm với Chúa “Chúa ơi, nhà con hết gạo rồi!” Ngày hôm đó

chúa ban cho con được 10kg, con vui lắm! Con nghĩ rằng sức con không làm được gì ngoài lòng thương xót của Chúa. Trên nẻo đường mua ve chai, con đến nhiều gia đình, họ bán hàng cho con và họ tâm sự, họ cũng có nhiều nỗi khổ, từ đó con tự an ủi mình, và con an ủi họ, rồi con cũng kể cho họ nghe về nỗi khổ của con, con được cảm nhận Lòng Thương Xót Chúa như thế nào. Rồi họ cũng muốn tìm đến Lòng Chúa Thương Xót, ngay cả người mất niềm tin rồi cũng muốn tìm đến Lòng Chúa Thương Xót. Con mừng quá chạy về nhà cô bán thuốc xin thẻ và sách tặng cho họ. Họ cảm ơn ríu rít! Con bảo họ cảm ơn Chúa vì Chúa đã tiếp sức cho con.

Từng ngày trên xe đạp của con lúc nào cũng có sách, ảnh và CD bài giảng Lòng Thương Xót để tặng cho những ai có lòng khao khát Chúa, để Lòng Chúa Thương Xót đến với mọi người.

Con rất vui mừng vì nhờ Lòng Chúa Thương Xót giờ đây gia đình con được thay đổi, chồng con cũng có nhiều tiến bộ trong cuộc sống, lòng con rất bình an. Xin cha và cộng đoàn lòng thương xót Chúa cầu nguyện cho con.

Sau khi nghe các bài giảng Lòng Chúa Thương Xót, con giới thiệu cho người chị dâu của con là chị Hương ở Lâm Hà. Chị là tân tòng, chị có đến nhà cô bán thuốc để xin thẻ, sách bằng đĩa và máy để đưa về giáo xứ Hồng Ân ở Lâm Hà nơi cô ở. Tổng cộng 3 đợt chuyển, chúng con đã chuyển lên đó 15 máy nghe giảng, 100 CD bài giảng Lòng Thương Xót, 100 cuốn "Tâm Thư Lòng Nhân Hậu của Cha", 100 cuốn "Nhờ Mẹ Đến với Chúa". Giáo dân và cha xứ đón nhận tốt lắm và rất vui mừng. Con nghe cũng vui lây! Tạ ơn Chúa đã dùng chúng con là những người bé mọn tầm thường nhất để đi giới thiệu Lòng Thương Xót Chúa cho mọi người.

Con Maria Madalena Trần Thị Kim Chi
Giáo xứ Chúa Kitô, Lộc Phát, Bảo Lộc, Lâm Đồng
ĐT: 01667609460

3- Bà Cự Ngõn- Giáo Xứ Hòa Phát Bảo Lộc

Chúng tôi đến thăm một bà cụ già neo đơn, người ta gọi cụ là cụ Ngõn. Cụ sống lẻ loi một mình trong căn nhà nhỏ bằng gỗ, chung quanh nhà là mấy cái ao nhỏ, không có cá vì ao không được sửa sang be bờ, nên mỗi lần mưa to, nước lụt có muốn nuôi cá cũng không được. Hằng ngày bà cụ Ngõn bòn ít cây khoai ngọt bán cho hàng xóm kiếm ít tiền sống qua ngày.

Tháng trước nhóm Thiện Nguyễn Tín Thác đến thăm có biếu bà ít quà trong đó có chiếc máy nghe 500 bài giảng lòng Chúa thương xót. Lần này chúng tôi đến tay không, ý chính là mong thăm hỏi giúp bà đỡ cô đơn. Ai ngờ bà tâm sự là từ khi có chiếc máy này bà không còn cô đơn nữa, những lời giảng đã xua đi cái hiu quạnh của căn nhà này, và nhất là từ một bài giảng bà đã hiểu được ý nghĩa của Kinh Lạy Cha, nhờ vậy bà đã mạnh dạn sang nhà một người hàng xóm mà bà đã không nói chuyện với họ mấy chục năm nay, bắt tay làm hòa và xin lỗi nhau. Bình an lắm, nhẹ lắm. vì bà nhận ra rằng nếu bà không tha thứ cho người anh em của mình thì bà cũng không nhận được sự tha thứ của Thiên Chúa.

4- Ông Châu - Giáo Xứ Hòa Phát Bảo Lộc

Trước đây ông là người khá khô khan nguội lạnh việc đạo nghĩa, đã vậy vì lý do kinh tế ông thường ở trong rẫy cà phê một mình, ngày lo làm, tối mượn rượu giải sầu.

Nhân dịp ông ghé về nhà, nhóm thiện nguyện đến thăm, tặng ông một máy nghe 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót. Từ khi nghe máy ông thay đổi hẳn. Bây giờ thay vì uống rượu ông ngồi nghe giảng, siêng năng đi lễ hơn. Điều đặc biệt là trong mùa cà phê vừa qua, trong số người làm của ông có một ông người Quảng Ngãi là tôn giáo bạn, rất thích

nghe bài giảng Lòng Thương Xót. Khi đang làm thì ông phát hiện bị sơ gan, phải nghỉ việc về quê, ông xin chiếc máy đem theo về nghe và cầu nguyện. Ít lâu sau ông ta gọi điện vào cho ông Châu báo cho biết là đã được ơn khỏi bệnh hoàn toàn, và nay đang xin theo học đạo tại quê nhà.

5- Ông Cụ Nương 90 Tuổi

Gia đình ông quả là có lắm gian truân. Bà cụ đang trí mất hồi năm ngoái. Mấy đứa con sức khỏe bình thường thì đã có gia đình. Ông còn hai người con gái. Một cô tên Mùi 58 tuổi, bị mù 28 năm nay. Một người con gái khác tên Lý, 53 tuổi, bị bướu cổ. Quanh nhà có mấy trăm mét cà phê, họ sống nhờ vào ít cà phê ấy. Chúng tôi tặng gia đình ông một máy nghe 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót.

Lần đến thăm gần đây ông cho biết cả nhà từ khi có máy nghe giảng luôn quay quần lần chuỗi Lòng Thương Xót lúc 3 giờ chiều. Dù khó khăn bệnh tật nhưng gia đình ông luôn cảm thấy được bình an khi tín thác vào Lòng thương Xót của Chúa.

6- Bà Cụ Thân – Gia Kiệm

Ở vùng Gia Kiệm có bà cụ neo đơn tên Thân. Thực ra bà sống nhờ vào 5 đứa cháu nội, đều là cháu trai. Năm người cháu ấy bà đã nuôi chúng từ nhỏ, đứa lớn năm nay đã 34 tuổi, đứa nhỏ 24 tuổi. Bà luôn mang trong lòng một niềm đau buồn. Hơn 20 năm trước, con trai bà tự vẫn chết, con dâu bỏ đi theo người đàn ông khác, một thân bà nội già oằn lưng nuôi năm đứa cháu nhỏ mồ côi, lo cho chúng ăn học.

Nhóm thiện nguyện tới thăm tặng bà một ít quà và một máy nghe 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót. Ngay ngày hôm sau vì còn ở Gia Kiệm nên nhóm ghé lại thăm bà. Bà nói nếu cái máy này bị hư thì bà buồn chết mất. Bà luôn mở máy

để đọc kinh Lòng Thương Xót theo máy. Khi nghe cha giảng, bà mới thấm nhuần Lòng Thương Xót của Chúa. Bà không còn giận người con dâu. Bà thấy thương nó. Bà sẽ cầu nguyện cho nó trở về nhà, nhất là nó biết ăn năn quay về với Lòng Chúa Thương Xót. Bà nói các cháu của bà hiện làm ở công ty gì đó tận Bình Dương, hàng tháng chúng gửi tiền về cho bà. Mỗi năm chúng chỉ về thăm nhà vào dịp Lễ hoặc Tết, khi chúng về bà sẽ kể cho chúng nghe về Lòng Thương Xót của Chúa. Niềm ước ao lớn nhất của bà là cầu nguyện xin Lòng Chúa Thương Xót cứu lấy linh hồn đứa con dâu của bà.

7- Vùng Hành Lang Lặng Lâm - Thôn 5

Vùng này đa số là người Ê Đê, đường đi khó khăn, dốc trơn trượt, nhóm thiện nguyện nhờ một người Kinh có vườn tại đó làm cầu nối. Qua tìm hiểu, được biết ở đó chỉ có một số ít là Công Giáo còn đa số là theo đạo Tin lành. Nhóm thiện nguyện gửi vào đó được 3 máy nghe bài giảng Lòng Thương Xót. Vậy là số anh em Công Giáo tập trung vào 3 điểm, cứ tối tối thay vì uống rượu, họ lại cùng nhau lần chuỗi Lòng Thương Xót và nghe giảng. Đúng là việc Chúa làm.
Alleluia Tạ ơn Chúa.

*Thiện Nguyện Tín Thác
Bảo Lộc*

Chuyên mục : Hạt Giống Lòng Thương Xót

GIEO MÀM LÒNG THƯƠNG XÓT NƠI ĐẢO PHÚ QUỐC

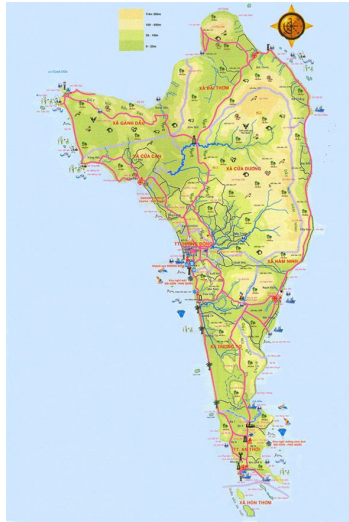
• **N**ắng Chiều Trên Đảo Phú Quốc

Nắng chiều, có bóng người đàn ông ngồi thẩn thờ ở bậc thềm đá nhìn ra biển, nơi xa xôi trong cảnh biển lặng im chiều hoàng hôn ấy, có hình bóng con trai nhỏ bé của anh đang được gửi gắm ở nhà một người bà con tận đất liền để ăn học. Vâng, người cha đáng thương ấy đang cố mưu sinh ở giữa một hòn đảo dù mang tiếng trù phú nhất VN, nhưng với những thân phận người nghèo mà nói, vẫn phải làm quần quật may ra mới đủ sống.

Người đàn ông ngồi chết lặng nhìn ra biển khơi mênh mông. Đôi mắt đỏ quạch cùng quần một nỗi buồn. Biển xanh rần cứ xanh tới tận đáy nhưng im lìm, không cho anh một lời giải gỡ.

Lòng người đang gào thét buồn, anh muốn trút bỏ cái khối nặng nề trong lòng cho vơi nhẹ.

- Thì anh nên nói ra cho nhẹ lòng - chàng thiện nguyện trẻ cố gắng tỏ ra già dặn khi an ủi anh.

- Ừ thì nếu chú em muốn nghe- nhưng đừng có lầy nổi buồn của anh, chú mày ạ. Chả ai sung sướng khi mang hòn đá trong lòng cả.

Người đàn ông thở hắt ra, dỗi mắt ra biển vời vợi, anh kể cho cậu thiện nguyện nghe về cuộc đời mình:

- Ừ, anh không có phải dân đảo này đâu. Dân đất liền ra đảo, dốt như anh, chỉ có mà làm thợ...đụng.

Thợ đụng nghĩa là đụng việc gì thì làm việc đó thôi. Vì không phải dân chài, có may mắn người ta mượn theo tàu ra khơi thì cũng chỉ vác lưới, gỡ cá và phụ nấu ăn. Còn nếu ngày biển động không theo thuyền, thì trên cái hòn đảo du lịch xinh đẹp này cũng chỉ làm phụ hồ mà may phước.

Ngày đó, khi ở trong đất liền, cũng thành phố đang hoàng, anh dốt chữ, thành ra chui vô cái rọ người thế gian, lấy vợ, sinh con, đói kém, khó khăn, dần vật hoài và...gây gánh.

Người đàn ông khốn khổ tên là Thuận, vậy là từng một lần đó, cái dốt cái kém do thiếu học không nghề nó biến thành cái khô cằn, cùng quẫn và gia đình đổ vỡ.

Cái căn phòng bé tẹo ấy không đủ để chia, anh để lại cho người vợ và đứa con, bám theo tàu hàng, anh ra đảo....

Lúc đấy thì sung lắm, sung và tự ái đàn ông. Cứ nghĩ đàn ông lặn lội thế nào mà chả sống.

Ra đảo, sống đời thợ đụng ăn xổi ở thì. Và thấm cái buồn mạt vận.

Buồn lắm cái huyện đảo xinh đẹp nho nhỏ này, đi dọc này là hết cái thị trấn từ tỉnh Đông sang tỉnh Tây, từ cực Nam qua mũi cực Bắc.

Đâu đâu cũng thể hiện cái đẳng cấp của người giàu, đâu đâu cũng ngửi mùi quốc tế. Từ khách sạn tới nhà nghỉ, từ bãi tắm tới quán ăn. Kiếp thợ đụng có việc là may, cầm mặt mà làm. Thất nghiệp là một cực hình, xa lạ, thừa thãi, lạc loài giữa sang giàu, và đẳng cấp!

Anh nản và chạy trốn, dạt vô một xã heo hút của huyện đảo cho lành. Lành hay là buồn và cùn quẩn hơn khi rời thị trấn là xã nghèo, xanh cây, xanh núi, xanh biển mênh mông. Và xanh xao buồn, xanh xao cô đơn khi túi rỗng...

Sôi đá cần nhau, anh chàng thợ đục nhanh chóng tìm giải pháp khi gần đời với một cô...thợ vạt.

Thì chị cũng nghèo như anh, ra đảo làm mướn, đàn bà đi vạt rẫy, chặt cây, bởi vậy gọi cho vui miệng là thợ vạt.

Lần này thì anh thợ đục đã ý thức hơn, anh dắt vợ quay vô đất liền làm giấy tờ, để đưa con ra đời nó có đủ mọi quyền lợi như mọi trẻ con. Anh và chị đều mong thế.

Một đứa...Rồi hai đứa.... Chúng nó có mọi cái quyền. Mỗi tội vì anh chị nghèo chẳng sinh lợi ra nhiều tiền, nên con anh lại khổ....

Khổ lắm, anh đỏ hoe đôi mắt nói với thiện nguyện viên. Cái nghèo nó nổi khổ nhau, nó bám chặt vào phận người, anh chỉ mong mỗi con mình được học hành thôi mà nghe chừng... rất khó!

Bởi bốn miệng ăn và nhà thì đi trọ. Đưa dắt vợ con ngược về thị trấn xong để vừa túi tiền thì cũng phải lựa nơi hút heo. Là dân huyện đảo thì trường công là khó khăn, học trường tư, một trẻ mẫu giáo tháng bay vài triệu.

Đứa lớn đã nghỉ học ở nhà trông em. Đứa bé ngủ mùi mẫu giáo tư vài tháng, chẳng kịp tiền, đành ở nhà cho con chị vất mũi xanh thò lò, đọc ê a mấy câu học lỏm của trẻ đi học ngoài thị trấn!

- Chẳng mong đời nó thoát khổ nữa rồi. Thú vui duy nhất là ngày nghỉ anh đưa con ra bãi tắm công cộng này, quẩy đập trong biển xanh, con nhà giàu cũng như con nhà nghèo thôi, cho nó đỡ tủi... - Người đàn ông bảo thế.

Từ bãi biển băng lên đứa trẻ nhỏ xíu như cái rễ khoai, nó sà vào lòng người cha, nũng nịu chỉ món đồ chơi xanh đỏ mà con thiên hạ đang thả giỡn dập dềnh trên mặt biển.

"Anh đừng buồn nữa!" Đợi đứa trẻ hết phụng phịu rồi lòng cha chạy xuống bãi cát vàng, cậu thiện nguyện trẻ ngồi xuống cạnh người đàn ông, rẽ câu chuyện buồn sang hướng mới.

"Thật ra thì vẫn có một điều gì đó sáng sủa mà. Ví như bãi biển đẹp kia vẫn dành cho đứa trẻ con anh mà chẳng tốn một xu. Và giờ đây khi nó lon xon chạy trên bãi cát vàng, thì trên mặt đất thấp này có bao trẻ chết bởi chiến tranh, bởi nạn phá thai, bởi đủ thứ bệnh ở đời mà chưa một lần biết biển

Và có bao người giàu nứt đang chạy ngược chạy xuôi mất hàng tỉ bạc cho các cuộc thụ tinh mà chả có nổi một nụ cười, còn anh, hai lần lấy vợ thì cả hai đều có cả nếp tẻ đó thôi, đó không lẽ lại không là may mắn...."

Thiện nguyện viên trẻ đó đã giới thiệu cho người đàn ông chẳng thần thánh tôn giáo, suốt đời chỉ cầm mặt kiếm tiền về gương mặt một Thiên Chúa khoan dung, giàu xót thương và vô cùng độ lượng.

Và cậu cũng chỉ gỡ cho anh chàng thợ đục một hướng giải gỡ khó khăn: đưa hai cháu vô đất liền, chúng còn anh chị dòng lớn nay cũng trưởng thành, gửi gắm trong đó cho nó học hành. Anh chị an tâm ở đảo cày, chỉ viện vật chất về. Vài tháng nhảy tàu vô bờ thăm con, rồi cũng qua hết.

- Ồ nhỉ... Đúng, chúng đều là con tui mà, chúng cũng đâu có ghét hai đứa em khờ ngoài đảo.

"Con thấy tự con, con là gì, nhưng đừng sợ hãi. Nếu Cha tỏ cho con thấy tất cả nỗi đôn hèn của con, có lẽ con sẽ chết vì kinh hãi. Tuy nhiên, con hãy ý thức mình là gì. Vì con đôn hèn như thế, nên Cha đã tỏ cho con trót cả đại dương Lòng Thương Xót của Cha. Cha kiếm tìm và khao khát các linh hồn giống như con, nhưng con số ấy quá ít. Niềm tin thác lớn lao của con bắt buộc Cha phải liên tục ban ơn cho con. Ở nơi Trái Tim Cha, con có những quyền lớn lao không thể hiểu nổi vì con là ái nữ trọn vẹn tín thác. Nếu như Cha cho con

thấy tất cả ngay ở đời này, con không thể chịu nổi tình yêu bao la Cha dành cho con. Cha thường ban cho con một thoág về điều ấy thôi, nhưng con hãy biết đó chỉ là một ơn ngoại thường của Cha. Tình yêu và lòng thương của Cha không có giới hạn nào cả." (NK Faustina 718)

Quả thật những lời tâm sự chân thành của thánh nữ Faustina cũng vận vào hoàn cảnh anh Thuận bây giờ. Đúng là tình yêu Thiên Chúa không có gì là giới hạn, chỉ là niềm tín thác vô bờ cậy trông nơi LTXC, và Chúa sẽ ban ơn bình an cho anh vô cùng bội hậu.

Và đây nữa, cậu thiện nguyện viên trịnh trọng đặt vào tay anh, món quà này chính là tiền tàu xe, anh nên bố trí đưa hai đứa nhỏ vô bờ sớm.

Anh thợ đục quá ngạc nhiên: cậu là ai, mà bỏ thời gian nghe tôi thở than. Nghĩ kế giùm tôi, và còn giúp tôi thiết thực làm vậy.

- Là con Chúa đây, con Chúa và là người anh em với anh. Rất tiếc thời gian không nhiều để dành cho anh. Nhưng ơn Chúa, cái duyên với nhau là có.

Người đàn ông ôm chầm bờ vai cậu thiện nguyện viên gầy gò bé nhỏ, một giọt nước mắt đục ngầu của anh rơi trên tóc xanh chàng trai trẻ.

Và gió biển thổi vào mát rượi, có lẽ trên cao, Thiên Chúa rất hài lòng!

• Khuya Nơi Chợ Đêm Bạch Đằng

Trong hành trình loan truyền Lòng Chúa Thương Xót đến đảo Phú Quốc xa xôi. Thiện nguyện Tín Thác đã gặp gỡ và có những chia sẻ trò chuyện chân tình, nhiều câu chuyện mở ra và cũng có những cái kết đẹp dành cho những bước chân không mệt mỏi loan truyền Lòng Chúa Thương Xót, loan truyền yêu thương bác ái nay đã hái những quả ngọt đầu tiên.

Chợ đêm Bạch Đằng (Phú Quốc) mới được mở nằm sát cạnh bến cảng. Những tưởng với thể mạnh về sức trẻ, sức sáng tạo của bà con tiểu thương nơi đây, chợ đêm Bạch Đằng sẽ là nơi các bà con yên tâm buôn bán phục vụ khách du lịch để có thu nhập hằng ngày. Nhưng Phú Quốc đã có một chợ đêm khác tồn tại từ rất lâu và rất nổi tiếng, đó chính là chợ đêm Dinh Cậu ngay gần đó.

Khách du lịch chỉ biết đến chợ đêm Dinh Cậu, mà đã đến Dinh Cậu rồi thì chẳng còn hào hứng nào để quay lại chợ đêm Bạch Đằng ngay gần đó, thành ra những tiểu thương đăng ký sạp ở Bạch Đằng rơi vào cảnh khóc dở vì quá vắng khách.

Thiện nguyện dạm hỏi một vòng khu dân cư quanh vùng và được bà con cho biết khu chợ đêm Bạch Đằng này nếu vẫn còn tình trạng vắng khách thì ngày đóng cửa sẽ chẳng còn xa, chưa biết lúc đó bà con trong chợ sẽ đi đâu về đâu.

Về đời sống tôn giáo, trên đảo chỉ có nhà thờ An Thới nằm tận dưới phía nam của đảo cách trung tâm 30km, và có một nhà nguyện rất nhỏ nằm ở giữa thị trấn.

Xem ra, làn gió Lòng Chúa Thương Xót vẫn còn cần rất nhiều nỗ lực để có thể tỏa hương mát lạnh ở xứ đảo Phú Quốc này.

Ánh mắt nhìn xa xăm, người tiểu thương nơi quán nhỏ mà thiện nguyện Tín Thác dừng chân nhìn thơ thẩn ra màn đêm thăm thẳm. Cuộc sống trần gian còn quá nhiều nỗi gian nan vất vả, quá nhiều những buồn khổ cơ cực. Mọi thứ kiếm được nơi trần thế chẳng thể nào làm tâm hồn bình an, bởi muốn có được những vật chất ấy phải đánh đổi mồ hôi nước mắt, đánh đổi linh hồn trong sạch, đánh đổi những tình cảm con người đầm ấm, đúng như lời xác tín của Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolo II: "Ngoài Lòng Chúa Xót Thương, không còn nguồn hy vọng nào"

Theo sự giới thiệu của chị chủ quán nhỏ nơi chợ đêm, thiện nguyện Tín Thác đã liên lạc được với anh Sừng - là bảo

vệ của chợ đêm Bạch Đằng - không có nhà cửa, thu nhập chính từ đồng lương bảo vệ ít ỏi. Chợ quán ngày càng heo hút, đồng lương bảo vệ vốn đã ít ỏi, nay lại càng còm cõi ồm ồm. Người chủ quán nơi thiện nguyện Tín Thác đang trò chuyện đây, thấy anh không có nơi ở cố định đã thương tình cho anh ở nhờ một góc nhà sòng qua ngày. Hóa ra, chính những cảnh đời buồn bã lại chất chứa cả bầu trời khoan dung. Cứ tưởng tượng một khung cảnh: một cái quán ế veo ế vốc, thu nhập chẳng bao nhiêu, lại sẵn sàng dành hẳn 1 phần không gian cho một người xa lạ ở nhờ, thật là vi diệu, cái vi diệu trong tình thương, trong tình yêu đồng loại, trong tình cảm gắn bó của những con người đồng cảnh, thật dễ thương quá sức.

Cũng là chút tấm lòng thơm thảo của con cái Lòng Chúa Thương Xót, thiện nguyện chia sẻ với anh phần quà tặng kèm một máy nghe 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót. Mong lắm, những lời chia sẻ hữu ích thấm đậm tinh thần Lòng Chúa Thương Xót sẽ đồng hành cùng với anh, để những đêm dài tuần tra bảo vệ khu chợ Bạch Đằng vắng hui hắt sẽ không còn quá dài, quá cô đơn.

Tấm lòng của chị tiểu thương nơi quán nhỏ ven cảng biển, cái quán nhỏ dù ế veo ế vốc, nhưng sao quá “đắt hàng”. Đắt hàng bởi đã kết nối được những mảnh đời đồng cam cộng khổ, những tâm tình mà chỉ có người nghèo với nhau mới thấu hiểu và thông cảm được. Thiện nguyện cũng xin tặng chị phần quà nhỏ & một máy nghe 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót, để những ngày buôn bán của chị có thêm Tin Mừng, có thêm niềm vui, niềm an ủi tinh thần từ Lời Chúa. Mặc dù chị chưa phải là người Công Giáo, nhưng lời Chúa đã được chị đón nhận và đem ra thực hành thì quả chị là người có phúc.

Có một bất ngờ là khi thiện nguyện Tín Thác vừa chào tạm biệt các anh chị và đi được một quãng gần, thì bỗng nhiên nghe được âm thanh quen thuộc vọng lên từ phía chợ. Âm thanh ấy chính là bài giảng Lòng Chúa Thương Xót trong

chiếc radio. Hóa ra, sau những bờ ngõ, những sự lạ lẫm khi lần đầu được biết đến Lòng Chúa Thương Xót, những người dân nơi chợ đêm đã bật máy nghe ngay lúc đó. Giữa đêm vắng trong khu chợ, nơi mà tưởng chỉ có sự trao chác đổi thay, nơi tưởng đồng tiền là thứ mà người ta quan tâm nhất, Lời Chúa đã được phát ra ngay từ nơi xô bồ nhất như thế. Những âm thanh của bài thánh ca Lòng Chúa thương Xót phát ngân vang trong không gian toàn những gian hàng, hải sản, bảng giá, bảng hướng dẫn du lịch như thăng hoa cùng trời đất, như một khúc hoan ca báo hiệu những mầm gieo Lòng Chúa Thương Xót nay đã bắt đầu đâm chồi.

Cũng có thể là một mối lương duyên, khi mà Lòng Chúa Thương Xót đã được đón nhận một cách tự nhiên, như một điều gì đó nhỏ bé dung dị đang dần dần được đón nhận và hun đúc. Chẳng còn chút gì gọi là ồn ã của nơi thị chợ, chỉ còn lại tình người của một hộ tiểu thương nghèo và anh bảo vệ. Chỉ còn những âm thanh của bài giảng Lòng Chúa Thương Xót đang vang lên giữa đêm vắng. Có thể đó chính là một phép màu Lòng Chúa Thương Xót đã tỏ bày để cho mọi người thấy Lời Thiên Chúa quả thật là một hoa trái bổ dưỡng cho tâm hồn, và đã là tuyệt phẩm, thì chắc chắn rằng Lời Chúa ở đâu thì nơi ấy sẽ đón nhận trong hoan hỉ.

Thiện nguyện Tín Thác lại nhớ đến những đợt công tác bác ái, trước khi trao tặng máy nghe 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót, tất thấy mọi người từ Công Giáo đến các anh chị em bên lương đều đã đón nhận món quà từ Lòng Chúa Thương Xót với hết thấy sự trân trọng và lòng hoan hỉ muốn được biết đến Tin Mừng.

Người thiện nguyện Tín Thác nán lại ở một góc xa xa, cũng chăm chú nghe bài giảng Lòng Chúa Thương Xót đang đều đều vang lên. Giọt nước mắt chảy xuống xen lẫn nụ cười mãn nguyện. Khóc vì cảm động bởi tình cảm của người dân xứ đảo dành cho Lòng Chúa Thương Xót, vui vì những cố

gắng của mình trong bước đường loan truyền Lòng Chúa Thương Xót đã được hồi đáp một cách trọn vẹn.

Tất cả đều mong ước, dâng lời cầu nguyện lên Chúa Thương Xót con cái Ngài, tiếp tục nâng bước chân Tín Thác trên những bước đường gieo yêu thương, gieo hạt giống Lòng Chúa Thương Xót.

Lời cảm tạ Thiên Chúa, nỗi lòng vui mừng thật khó thốt ra thành lời lúc này, xin Chúa Thương Xót tiếp tục mở lượng hải hà, ban phát ánh sáng, ban phát thần trí đến tất cả mọi người trong đội Tín Thác, xin cho những bước chân chúng con tiếp tục được đến với những người anh em nghèo hèn, cánh tay này được chạm đến những anh em còn trong cơn lạc lối, những người anh chị em còn trong cảnh bơ vơ chưa được biết đến Lòng Chúa Thương Xót.

Những bước chân Tín Thác ra về trong đêm vắng mà lại nhẹ tênh. Nhẹ tênh bởi niềm vui đời thiện nguyện, niềm vui của cuộc đời chọn linh đạo Lòng Chúa Thương Xót. Nhẹ tênh bởi những nỗ lực không mệt mỏi để biến cuộc sống thành một bài ca tuyệt vời, bài ca của Tình Yêu, bài ngợi Lòng Thương Xót, bài hoan ca ngày Chúa Giáng Trần:

**"Vinh danh Thiên Chúa trên Trời,
Bính an dưới thế cho người Chúa thương"**

*Thiện Nguyện Tín Thác
Phú Quốc 2015*

Chuyên mục : Mỗi Tháng Một Chuyên

NHỮNG BƯỚC CHÂN TẬP TỈNH ĐÁNG YÊU

Đáp lời kêu gọi của Đức Thánh Cha Phanxicô trong Năm Thánh Lòng Thương Xót được khai mạc vào ngày 8-12-2015: **"Đây là thời gian thuận tiện để thay đổi đời sống! Đây là thời gian để cho tâm hồn mình được chạm đến"** ĐTC mong muốn Năm Thánh Lòng Thương Xót là cơ hội để người Kitô hữu thể hiện cách cụ thể những hành vi liên đới biểu lộ lòng thương xót với anh chị em mình. Một trong những đối tượng cần quan tâm giúp đỡ là những người di dân, nhất là tại đất mẹ Việt Nam nơi số lượng người di dân càng ngày càng tăng, thiện nguyện Tín Thác đã lên đường gặp gỡ và chia sẻ với những bạn sinh viên khuyết tật tại trường Đại Học Lao Động Xã Hội Sài Gòn, là những người di dân từ tỉnh vào Sài Gòn học tập.

1. Những vòng xe không tròn trong đêm khuya

Sài Gòn khi trời buông tối, và cơn mưa âm âm dội xuống. Người phụ nữ làm nốt những công việc của đời gia đình, dọn dẹp nhà cửa, gọi hai đứa con vào bàn học, sau đó choàng áo mưa và đẩy xe ra khỏi cửa. Chị không quên dặn con khóa trái cửa và nở nụ cười thật tươi với hai đứa trẻ.

Chỉ tới khi ánh sáng từ căn nhà nhỏ khuất hẳn, và chị đã rời con ngõ quen một đoạn khá xa, người phụ nữ mới bật một tiếng rên nhẹ nhè. Bởi chị đau, thật sự đau. Cái chân bị tật nhói buốt. Chiếc áo mưa mỏng mảnh không đủ ngăn cái lạnh

của cơn mưa thấm vô thân thể. Người đàn bà lại tự nhủ: cố lên nào. Vòng xe dưới mưa dường như không tròn, hơi chao đảo.

Vượt qua cơn mưa, chịu thêm một đoạn đường đi cùng cơn đau, cuối cùng chị cũng đã tới nơi cần đến: giảng đường đại học. Người bảo vệ nơi đây đã quen thuộc với hình ảnh người phụ nữ đau chân lụi đui tới lớp ban đêm, anh vồn vã bảo: "Cô có khách đợi từ nãy giờ rồi đó!"

Chị rất ngạc nhiên, và đây là một bất ngờ mà anh bảo vệ cùng nhóm bạn trẻ muốn dành cho chị. Các bạn ấy chính là nhóm thiện nguyện viên Tín Thác.

Chúng ta cùng quay về câu chuyện của người phụ nữ với những vòng xe không tròn.

Chị là Nguyễn Thị Kim Duyên, một nữ công nhân quê ở Bến Tre. Một phụ nữ quả cảm, vượt lên số phận.

Là một cô gái miền quê, sinh ra trong gia cảnh khó nghèo, khi bị bệnh không có điều kiện chạy chữa, Duyên bị hỏng luôn một cái chân. Kể từ đấy cô chỉ còn biết quanh quẩn trong nhà. Cha mẹ Duyên cũng coi như chấp nhận một đứa con tàn phế.

Vậy mà những lần xem ké tivi hàng xóm, khiến Duyên nhận thức còn có một miền đất trù phú nào đó rất xa, không phải chỉ là quanh cái xóm nhỏ xứ Bến Tre này. Biết đâu Duyên có thể tới được những nơi ấy.

Lớn hơn một chút, Duyên biết thêm về khái niệm di dân, là người ta rời xứ rời quê ra đi, hầu như cầu một cuộc sống tốt hơn nơi xứ lạ.

Và Duyên quyết định bỏ xứ ra đi. Sự ra đi của cô gái tật nguyền làm đau thắt lòng đảng sinh thành. Mẹ khóc vì lo. Cha thì thờ dãi: biết đâu nó đi, đời nó lại đỡ khổ!

Duyên lên thành phố, như bao người lao vào cuộc làm mướn làm thuê, nhưng khác với họ, là dù làm thuê, Duyên luôn tìm cách học.

Chăm làm chăm học, Duyên thành công nhân. Xin vào được xí nghiệp làm đã khó khăn, vượt qua cái khó về khuyết tật để đến lớp còn khó hơn. Duyên lùi lùi đến trường, dĩ nhiên là học ban đêm thôi.

Có lẽ thương cô gái nhỏ xa xứ mà có quyết tâm, Chúa thương ban cho một người đàn ông, hiền, và nhìn thấy những phẩm chất tốt nơi Duyên. Họ thành vợ thành chồng, và sinh hai cô con gái nhỏ. Duyên phải trải qua bao khó khăn mới bước vào được cổng trường đại học, dù là học liên thông ban đêm, Duyên chọn khoa kế toán. Cuộc sống chật vật, nhiều lúc Duyên nản lòng, bởi cái chân hình như đau ra, bởi sau một đoạn đường trường chinh, sức khỏe phải giảm sút.

Duyên không biết rằng trên đời có một Đấng giàu lòng xót thương, theo dõi từng bước chân của mình. Duyên cũng không biết thông điệp của Năm Thánh Lòng Thương Xót kêu gọi mọi người thực hành lòng xót thương, hướng tới những con người xa xứ lìa quê như Duyên đang phải nhọc nhằn bươn chải. Nhưng Duyên đã sống niềm tin thác trong thái độ chẳng kêu khóc, chẳng gục ngã trước khó khăn, bình tĩnh đón nhận thánh giá của mình trong một nghị lực không chiến bại. Duyên luôn dẫu nổi đau vào trong để tự thưởng cho bản thân, cho con cái những nụ cười, chứ không nhẩn nhó than thân trách phận.

Thiện nguyện viên Tín Thác được Chúa sai tới chăm sóc giúp đỡ Duyên, người nữ công nhân đã giấu nhọc nhằn và nổi đau sau nụ cười, đêm đêm loạng choạng những vòng xe tới lớp.

Người có tâm huyết thì gặp nhau. Khi thiện nguyện ngộ lời triển khai chương trình giúp đỡ đồng bào di dân có cố gắng tích cực nhằm thay đổi cuộc sống, thì các anh chị ở trường đại học đã giới thiệu Duyên. Thiện nguyện trao tặng

Duyên một học bổng để chia sẻ với bạn sự nhọc nhằn, và cũng động viên bạn cố gắng bước tiếp.

Duyên cười ngớ ngàng: “Thật ư, lại có một Thiên Chúa yêu thương và biết rõ về con đến vậy sao? Thật là hạnh phúc!”

2. Cô học trò khuyết tật nơi lầu ba Ký Túc Xá

Chia tay Duyên, thiện nguyện đến thăm em Trương Kiều Trúc Linh, quê ở Khánh Hòa. Em ở mãi lầu ba chon von của ký túc xá.

Ngạc nhiên và cảm động, tự hỏi với đôi chân hồng do sốt bại liệt bẩm sinh, làm sao em có thể sinh hoạt trên tận lầu ba. Nụ cười e lệ của các bạn nữ cùng phòng đã thay câu trả lời. Linh nhận được sự trợ giúp nhiệt tình từ bè bạn. Các em thật là dễ thương.

- Linh hiền lành, và chúng con cũng thương Linh nhiều, chị em đều xa nhà tới đây học hành, phải coi nhau như một nhà thôi ạ. - Một cô bạn cùng phòng Linh ôn ỉn chia sẻ.

Linh là con cả trong một gia đình có 3 con của cặp vợ chồng công nhân nghèo quê Khánh Hòa. Ngay từ khi sinh ra, em đã bị tật nguyền. Gia đình nhận thức rõ sự thiệt thòi của em nên cố gắng dành mọi điều kiện cho em theo học.

Nhưng Chúa cho Linh một nhận thức khác hơn. Với em, sự học đương nhiên là phải cố gắng, nhưng một sự học khó hơn nữa là "học làm người bình thường" trong một "thân xác không bình thường", làm gương mẫu cho hai đứa em để chúng không mặc cảm chị gái là gánh nặng. Bởi thế ở trường, Linh luôn là một trò ngoan. Còn ở nhà, cô là người chị gương mẫu và đảm đang, đáng nể phục.

Ngay việc Linh thi đậu và một mình tới thành phố trọ học cũng là một quyết định mạnh mẽ của em. Học không chỉ là lấy bằng, mà phải có nghề, nên em chọn khoa kế toán. Nơi em sống không có đại học công dạy khoa này, em quyết định học trường công ở Sài Gòn, để tiền học phí nhẹ cho mẹ cha, và em có cơ hội tự lập.

Về kinh tế biết là rất khó khăn, nhưng em quả quyết với cha mẹ: "Có thể vì việc học của con mà cha mẹ sẽ vất vả hơn, nhưng đó là cơ hội để con có thể nuôi thân mình, và sau này quay lại phụ bố mẹ nuôi các em ăn học."

Khi tới Sài Gòn, Linh tích cực tìm tòi "săn" học bổng, và vì vậy thiện nguyện Tín Thác có mặt bên em, chia sẻ và tiếp sức cho cô gái Khánh Hòa giàu nghị lực.

Một phần học bổng được trao cho em. Học bổng này rất đặc biệt, vì là quà một cô giáo đã qua đời, chính là chị gái cha linh hướng của thiện nguyện viên. Linh hẳn chị sẽ rất vui vì học bổng này đã tới một học trò xứng đáng.

Chương trình này chỉ là nho nhỏ: tặng học bổng cho sinh viên khuyết tật ở các tỉnh có khó khăn. Dầu âm thầm, thiện nguyện Tín Thác đang góp một bông hoa nho nhỏ xinh xinh vào vườn hoa của Giáo Hội. Làm được như thế là đáp lại lời mời gọi của Đức Tổng Giám Mục giáo phận Sài Gòn trong thư mục vụ Mùa Vọng và Giáng Sinh 2015:

"Niềm vui và bình an là những hồng ân của thời cứu thế, trong đó Thiên Chúa 'nhân từ và giàu lòng thương xót' đã sai Con Một của Ngài mang tình thương cứu độ đến cho nhân loại, đặc biệt cho những người nghèo khổ. Chúa Giêsu, Con Thiên Chúa, đã không chỉ xoa dịu những vết thương, những đau khổ của con người, nhưng Người còn là sức mạnh của người yếu đuối, của người nghèo khổ; sức mạnh giúp họ đi trên đường đời còn nhiều bất công, áp bức, khổ đau".

Thiện Nguyện Tín Thác
Năm Thánh Lòng Thương Xót

CHỨNG NHÂN LTX TẠI HẢI NGOẠI

- Con là Giuse Bùi Nam Phương, hiện đang ở tiểu bang Minnesota, USA.

Nghe cha giảng trên website thật là ngạc nhiên. Cha có những lời bình dân, thẳng thắn và mạnh mẽ, khiến cho những người như con không còn chỗ để trốn chạy. Không còn có thể giả vờ như mình là người vô tội. Con tin cha đang nói lời của Chúa Giêsu, đang cầm đèn soi tìm đồng xu bị đánh mất.

Thật vậy thưa cha, cuộc đời con được Chúa ban cho thật êm đềm, không hề có những biến động to lớn và trải qua nhiều đau khổ như những người làm chứng trong các bài giảng. Thế nhưng, Chúa vẫn cứ tìm con khi con quên Ngài.

Sau chuyến vượt biển may mắn, cuối cùng gia đình con gồm vợ chồng và hai cháu bé đã được định cư ở thành phố Brooklyn Park tiểu bang Minnesota. Nơi đây, con gia nhập vào một giáo xứ Mỹ do các cha Redemptorists cai quản tên là St. Alphonsus.

Thế rồi vào khoảng năm 2001 nhà thờ con có tổ chức một nhà nguyện nhỏ để mọi người có thể vào cầu nguyện Thánh thể. Trong đó con đã đọc nhiều sách, mà chú ý nhất đối với con là các bài giảng của đức cha Fulton Sheen, làm cho con chợt thấy hình như làm người Công Giáo không phải chỉ đi lễ Chúa nhật là đủ.

Thế rồi con cứ tiến dần vào con đường tìm hiểu về đạo. Và rồi, trong chính căn phòng nhỏ adoration chapel ấy, có ai đó đã để máy tờ rơi về Divine Mercy làm cho con muốn tìm hiểu thêm. Thế là Google đã đưa con đến với website muoichodoi.info của cha để được đi từ ngạc nhiên này đến bất ngờ khác. Nhờ có cha, con đã hiểu và thuộc Phúc âm hơn. Sự hiểu biết đã thêm sức mạnh cho con, để hằng ngày tập làm người có đạo.

Con mong rằng sẽ có thêm nhiều bàn tay đóng góp vào công cuộc của cha, để càng ngày càng nhiều người được hưởng nhờ như con.

*Con, Giuse Bùi Nam Phương
<phuongb25@gmail.com>*

- Con là Hạnh, một người gốc Tin Lành, đang ở Hoa Kỳ. Con vẫn nhớ lời hứa với cha là sẽ viết email để làm chứng cho Chúa. Con rất muốn làm điều đó nhưng con thật sự không biết bắt đầu như thế nào và viết ra sao bởi Hồng Ân Chúa đã ban cho gia đình chúng con quá nhiều thì làm sao mà kể ra cho hết được. Hiện tại ở bên đây gặp ai con cũng nói về Chúa và về những Hồng Ân Chúa đã ban cho con cùng với gia đình con. Con làm chứng nhiều đến nỗi con gái của con thường trêu chọc con là "Mẹ giờ hết làm người rồi mà toàn làmtrùng !"

Tất cả cũng vì con luôn mong muốn mọi người được biết Chúa và nhất là biết đến Lòng Thương Xót của Chúa, vì vậy con đã và đang nói về Lòng Thương Xót của Chúa và phát những CD bài giảng của cha cho mọi người. Có điều con nói được và làm cũng được, chỉ viết ra là chưa được mà thôi.

Nhân đây con cũng xin báo tin cho cha biết để dâng lời cảm tạ Chúa và cùng vui mừng với gia đình chúng con. Chuyện thủ tục giấy tờ của con đã xong, ngày 29/8 vợ chồng con được cha xứ làm lễ ban cho các bí tích để chính thức trở thành con của Chúa trong giáo hội Công Giáo. Con mừng vui không tả xiết và con cảm tạ Chúa không nguôi vì con được Rước Mình Thánh Chúa. Có được ngày hôm nay là nhờ ơn Chúa, nhờ Chúa đã đưa cha tới với con đúng lúc con đau buồn và tuyệt vọng nhất. Nếu không nhờ những lời chỉ dạy và khuyên nhủ thấu tình, thấu lý của cha vào trưa hôm đó thì con đã không thể từ bỏ cái tôi của mình để làm giấy tờ, thậm chí đã quay trở về đạo Tin Lành rồi.

Con đã kể hết cho cha xứ và các thầy cô dạy giáo lý của con nghe chuyện con đã khóc vì tuyệt vọng, và ngay lúc đó Chúa "cử" cha tới để mở mắt và mở lòng cho con. Con đã làm chứng cho Chúa vì con tin đó là một trong những phép lạ Chúa đã ban cho con. Và con tin đó cũng là ơn Đức Mẹ đã dành cho con nữa bởi Mẹ không muốn con quay về lại đạo Tin Lành rồi từ bỏ Mẹ, trong khi lòng con vẫn yêu kính Mẹ, như con đã từng làm hơn mười năm qua. Ai nghe con kể cũng vui mừng cùng với chúng con. Ngày Lễ chúng con được đón nhận các Bí Tích rất đặc biệt bởi Chúa cho chúng con được các cha, các thầy cô và mọi người trong nhóm đọc kinh Lòng Chúa Thương Xót, trong ca đoàn cũng như trong nhà thờ thương mến nên mọi người sẽ đến tham dự đông đủ. Thậm chí các cô chú bác anh chị em trong ca đoàn nơi con đang tham gia chuẩn bị cho chúng con một cái Lễ thật đặc biệt. Anh Thành chị Vân và cả nhóm đọc kinh Lòng Chúa Thương Xót, tất cả sẽ giúp con mỗi người mỗi việc để buổi tiệc thật chu đáo và thật vui. Hiện tại tất cả mọi người đều rất vui và háo hức cùng với chúng con. Ôi! Con hạnh phúc quá cha à ! Chưa bao giờ con có được cảm giác hạnh phúc và ấm áp như thế này. Con có được như ngày hôm nay là bởi vì con đang được sống trong tình yêu của một gia đình lớn - Gia Đình Công Giáo !

Nhân đây con cũng chia sẻ thêm về mẹ con và anh nuôi con. Mẹ con hiện tại đang sống với anh nuôi con. Anh và gia đình anh là một gia đình Công Giáo gương mẫu và rất ngoan Đạo. Qua anh mà mẹ con đã đến được với Chúa và đã tin nhận Chúa. Bây giờ Mẹ thường xuyên nghe bài giảng của cha và đi Lễ rất sốt sắng. Chúa Nhật nào anh và gia đình anh cũng đưa mẹ con đi Lễ cùng.

Mọi sự có được như ngày hôm nay là phép lạ Chúa đã ban cho con, cho mẹ của con và gia đình con. Bởi vì con đã liên lý cầu xin Chúa ban ơn cho mẹ con nhận ra Chúa là Đấng Cứu Rỗi để linh hồn mẹ con được Chúa cứu. Con đã đi núi để

cầu xin Đức Mẹ và con cũng đã nhờ chị dâu cùng cháu của con đưa mẹ con tới gặp cha và xin cha cầu nguyện cho mẹ con nữa. Con đã làm hết sức mình và cuối cùng Chúa đã thương xót mà nhận lời cầu xin của con. Chúa đã ban phép lạ, vì thế Mẹ con đã chịu về sống với anh nuôi của con để rồi qua anh mà mẹ được đến với Chúa.

Con luôn tạ ơn Chúa đã soi dẫn tất cả. Con con gái lớn của con, 25 tuổi, tham gia giáo lý viên, dạy lớp xưng tội rước lễ lần đầu. Con trai giữa, 16 tuổi, học giáo lý lớp 10. Con út của con tham gia nhóm giúp lễ. Cha đặc trách còn kêu gọi 2 đứa lớn nhà con tham gia giúp Thiếu Nhi Thánh Thể, các cháu đã vui vẻ nhận lời.

Cha ơi ! Con thật không ngờ, chỉ thời gian ngắn thôi mà gia đình chúng con thay đổi không tưởng tượng nổi. Từ những người Tin Lành tới nhà thờ để dự Lễ "kế" với người Công Giáo vì vậy chẳng quen biết ai và cũng chẳng ai quan tâm tới chúng con, thì nay gia đình con lại được Chúa biến đổi để trở thành những thành viên tích cực trong công việc Tông Đồ. Nhờ Chúa ban ơn nên chúng con luôn nhận được sự quan tâm và ưu ái của các cha, các thầy cô cùng tất cả các anh chị em. Và cũng vì vậy mà chúng con "bị" kéo vào biết bao nhiêu công việc nhằm giúp cho việc phát triển cộng đoàn cũng như nhà Chúa. Hiện giờ chúng con bận rộn lắm và nói thật là rất tốn kém về tài chính nhưng chúng con hoàn toàn tự nguyện và rất vui vì Chúa cho cơ hội để đền đáp những Hồng Ân Chúa đã ban cho gia đình chúng con trong suốt những năm tháng qua. Chính vì Tony, con trai út của con, rất thích được Giúp Lễ, cháu khao khát đi nhà thờ và đó là lý do cả nhà con không bao giờ bỏ Lễ và thường xuyên đi nhà thờ. Qua Tony, Chúa đã đưa chúng con tới gần với Chúa hơn và cũng nhờ Đức Tin và lòng yêu kính Chúa mạnh mẽ của Tony đã làm cho cả nhà chúng con yêu và biết hy sinh vì Chúa hơn.

Nguyện xin Chúa và Mẹ Maria luôn ở cùng, thêm sức và ban ơn cho cha để vượt qua mọi khó khăn, thử thách trong hiện tại. Xin Chúa và Mẹ sớm cho cha được tự do rao truyền Lòng Thương Xót của Chúa.

Con, Hạnh <hoanhanh@cox.net>

- Con tên là Thiên Kim, con chiên của họ đạo Gia Định, nhà thờ Thánh Mẫu, khu Chợ Bà Chiểu, quận Bình Thạnh, HCM.

Hiện con đang làm việc tại Nhật. Từ chỗ con ở đi đến nhà thờ gần nhất cũng mất hơn 1 tiếng vừa đi bộ và đi xe điện, và lại giờ lễ Chúa Nhật sớm, nên con cũng hay thường xuyên xin lỗi Chúa cho con nợ qua tuần sau đi bù. Lễ tiếng Nhật chứ ko phải lễ tiếng Việt.

Thấy con hay khát với Chúa nên mẹ con chỉ cho con trang web muoichodoi.info để nghe bài giảng mỗi khi không đến nhà thờ được. Con nghe được mấy tháng rồi, con rất thích.

Nội dung cha giảng rất gần gũi với mọi người, cha lại vui tính hay pha trò nên không khí Thánh Lễ chắc vui lắm cha nhỉ.

Con thích nhất là đôi khi cha trích những câu trong kinh thánh và phân tích rõ ràng chính xác. Như gần đây con có nghe 1 bài giảng cha có nói : "Chúa chấp nhận cho sự tự do của con người, nhưng con người phải chịu trách nhiệm cho sự lựa chọn của mình."

Con rất tâm đắc. Đối với con, phép lạ Chúa làm cho mọi người nơi Lòng Thương Xót Chúa thì con không hề nghi ngờ gì, bởi vì chuyện gì Chúa muốn làm thì đều làm được. Nên những chuyện Chúa làm với mọi người là chuyện nhỏ đối với Chúa.

Bản thân con, và những người quen biết có đạo hầu như đều nhận ơn của Chúa. Tuy nhiên, những điều con người

cầu xin là những điều thầm kín của cá nhân, nên dù nhận được ơn, người ta cũng không muốn nói lại với người khác điều mình đã được. Bởi vì như vậy thì người khác biết tâm tư sâu kín của họ sao. Nên điều con cảm thấy đặc biệt nhất ở chỗ cha hướng dẫn mọi người cách nói ra, cách chia sẻ. Từ đó, mọi người mạnh mẽ hơn trong việc tuyên xưng đức tin của mình.

Lần đầu tiên nghe bài giảng của cha ở muoichodoi.info là hôm lễ Chúa Thánh Thần hiện xuống, con đã khóc khi nghe bài giảng đó. Bài giảng làm con giật mình nhận ra, những gì mình đang có hiện tại đều là của Chúa chứ không phải của mình.

Những gì con đạt được trong công việc, kết quả trong học tập, trí khôn, tri thức này tất cả đều là của Chúa. Vậy mà con đã luôn tự kiêu về bản thân mình. Tự hào rằng mình giỏi hơn bao người, tự hào vì những gì mình làm được. Không hiểu sao lúc nghe bài giảng đó, tự nhiên con lại như người đang u mê được tỉnh giấc và bật khóc. Sau đó mỗi ngày con đều nghe bài giảng của cha. Con thật sự cảm ơn cha rất nhiều về các bài giảng.

Con cũng rất cảm phục những hoạt động từ thiện của cha. Bản thân con cũng tham gia phát thuốc từ thiện ở nhà thờ từ năm lớp 7, nhìn các người già, người nghèo các nơi, cảm thấy mình vô dụng lắm. Chỉ biết hưởng thụ.

Bản thân con luôn nghĩ, "may mắn", "bất hạnh", "nghèo khổ", "giàu sang",.... Chúa có một cái kho chứa các điều đó. Mỗi con người sinh ra Chúa sẽ tính toán thế nào đó để phát cho mỗi người khoảng 1 chục thẻ ghi các vận mệnh.

Nên khi người này nhận được may mắn, thì chắc chắn phải có người nhận thẻ bất hạnh. Vậy thì, may mắn của bản thân mình cũng chính là bất hạnh của người khác. Việc người ta khổ, khó khăn, phần nào cũng vì mình mà ra. Nên con muốn làm gì đó để có thể san sẻ lại những điều mình nhận được.

Từ năm 2009, con tự tổ chức hoạt động quyên góp, nấu cơm phát cho bệnh nhân ở bệnh viện, phát quà cho người nghèo, giúp các nơi xa. Và không biết từ khi nào con bị ghiền làm từ thiện. Lúc nào cũng cảm thấy những điều mình làm chưa đủ, mình vẫn còn chưa chia sẻ đủ.

Hiện giờ con ở xa, không trực tiếp tổ chức các hoạt động từ thiện được. Nên luôn muốn tìm chỗ nào đó tin tưởng và có các hoạt động phù hợp ý nguyện của mình để xin góp phần.

*Genevieve Thiên Kim
thienkimta@yahoo.co.uk*

- Con là Maria Teresa Vũ Thị Khánh Huyền, 40 tuổi, làm công nhân, hiện đang sống ở tiểu bang PA - Mỹ.

Con cảm tạ Lòng Thương Xót Chúa. Cách đây 2 năm, em gái con giới thiệu và gởi cho con nghe những bài giảng của cha, từ đó con hiểu được Lời Chúa nhiều hơn và nhận ra rằng Chúa thương con đến nhường nào. Hôm nay con xin làm chứng về những ân huệ Chúa ban cho con.

Chúa cho con có được người chồng rất tốt và chúng con sống rất hạnh phúc. Chúng con đã sống với nhau được 9 năm rồi nhưng chưa có sự bất hòa nào hết. Vào khoảng năm 2007 là thời kỳ khủng hoảng kinh tế, chúng con không bán được nhà và có nguy cơ nợ ngân hàng rất lớn. Con liền chạy đến nhờ Mẹ chuyển cầu cùng Chúa, và Chúa đã ra tay ban cho chúng con bán được nhà và ngân hàng cũng xóa nợ cho.

Năm 2013, ba của con bị ung thư gan và viêm gan siêu vi B, theo chuẩn đoán thì chỉ còn sống khoảng 1 hoặc 2 năm nữa thôi. Gia đình con cầu nguyện Lòng Thương Xót Chúa, và một lần nữa Chúa lại ban cho ba con được gặp thầy gặp thuốc và ca mổ được thành công tốt đẹp, nay ba con được khỏe mạnh.

Chúa cũng đã chữa lành cho bản thân con, mặc dù con không dám xin, đó là mỗi khi nói chuyện điện thoại bằng tai phone khoảng nửa tiếng thôi thì con bị đau nhức tai và cuống họng đến 3 hay 4 ngày. Thế nhưng, từ khi nghe bài giảng Lòng Thương Xót Chúa thì con không còn bị đau nữa cho dù con nghe cả ngày. Con tạ ơn Chúa và Mẹ.

Cách đây 6 tháng, ba chồng của con trên giường bệnh hấp hối nhưng cũng hiệp ý cùng con đọc chuỗi Lòng Thương Xót cho dù ông không hiểu tiếng Việt và Chúa đã ban cho ông được ơn chết lành.

Con, Khánh Huyền- USA

CHỨNG NHÂN LTX TẠI VIỆT NAM

- **N**ữ Tu Dòng Chúa Quan Phòng- Giáo Phận Vĩnh Long. Con là Nữ Tu Marianne Đoàn Thị Kim Tài, Dòng Chúa Quan Phòng Portieur, thuộc Tỉnh Dòng Cù Lao Giêng. Con đang phục vụ ở Cù Lao Giêng. Con xin chia sẻ để làm chứng ân huệ của Lòng Chúa Thương Xót, và để mọi người cùng tạ ơn Chúa với con.

Biến cố lớn nhất trong cuộc đời con cảm nhận qua bệnh của Sr Anh Thư, bà nhất Cù Lao Giêng. Đây là một ân huệ lớn lao của Lòng Chúa Thương Xót, không chỉ đối với con, mà còn với Sr Thư, với Tỉnh Dòng và với cả Hội Dòng của con nữa.

Sáng thứ năm 25-11-2015, Sr Thư thấy cơ thể suy nhược mệt mỏi. Con đo huyết áp thấp 9/5,5 cmHg, mạch chỉ có 50. Trong 2 ngày, con cho Sr vô nước biển và chích thuốc bồi dưỡng. Ngày đầu Sr không sao hết, tỉnh khỏe, tối về lại họ đạo vẫn tập Hoạt Cảnh Giáng Sinh.

Hôm sau đo HA tăng 9,5/6, Mạch tăng 60. Con truyền cho Sr 2/3 chai nước biển. Sau 2 tiếng thì Sr lạnh run lên. Con dừng lại để xử trí, vừa làm vừa cầu nguyện với Lòng Chúa Thương Xót. Con khóa chai dịch truyền lại- rồi sau đó rút ra luôn. Con cho Sr uống 1 ly chanh đường nóng, đốt cồn- gòn sưởi ấm cho Sr, 10 phút ấm nằm xuống, vài phút sau lại lạnh run nữa.

Vài phút sau Sr ới và đi cầu, than nhức đầu và tê tay chân. Con thấy tình hình không ổn chuẩn bị đưa đi bệnh viện gấp. Con điện thoại kêu xe cấp cứu trạm, và một mình con đưa Sr ra bệnh viện. Con chỉ đem 3 cái tối cần là điện thoại để liên lạc, kiếng để thấy đường và cái ca để Sr ới từ nhà đến bệnh viện.

Đến bệnh viện, Sr Thư sốt cao 39,5 độ, rất bèo nhèo, ngồi xe lăn không vững. Vì Sr bị sốt, tiêu chảy và ới cho nên bác sĩ nghĩ ngay đến nhiễm trùng đường ruột, cho các xét nghiệm và dùng thuốc mạnh với chẩn đoán đó, Sr ổn và khá dần. Con ở lại đêm đó và hôm sau nữa. Con nghiệm ra Chúa rất thương con cho người chị em bình phục rất nhanh.

Chiều chị hai của Sr Thư ra thăm và ở lại thế cho con để con về lại cộng đoàn nghỉ ngơi và tham dự thánh lễ sáng thứ bảy để tạ ơn Chúa và Đức Mẹ đã thương giải thoát cho con và chữa lành cho người chị em con.

Lạy Chúa, nếu chậm trễ 1-2 tiếng nữa thì sẽ như thế nào? Nếu chị em con về châu Chúa thì con sẽ như thế nào? Nhà Dòng cách Bệnh Viện 30 cây số. Chẳng phải trăm dẫu đổ dẫu tằm sao? Con phải trả lễ với gia đình Sr Thư như thế nào? Với Tỉnh dòng, với cả Hội Dòng? Và với lương tâm con nữa? Con sẽ bị đóng đinh 2 tay 2 chân trên Thập Giá như Chúa vậy. Giải nghệ luôn! Lòng Thương Xót Chúa đã cứu con. Chúa không để xảy ra như vậy, Sr Thư chỉ bị “Nhiễm Trùng Đường Ruột” do ăn tô bún sáng hôm đó, trùng hợp lúc đang vô nước biển. Tạ ơn quyền năng và tình thương xót Chúa đã giải thoát

cho con, và chữa lành cho chị em con, vì khi con đưa Sr Thu đi bệnh viện, nhiều chị em đã bàn tán xôn xao rồi!

Ở Bệnh viện đang điều trị, xét nghiệm thì men gan cao và hồng cầu giảm: 2 triệu 5 trăm 25 ngàn. Sr về Cần Thơ xét nghiệm kiểm tra lại thì mọi sự bình thường hết.

Con cảm tạ Chúa. “Lòng Thương Xót Chúa trải qua đời nọ tới đời kia cho những ai hằng kính sợ Người”.

Con chia sẻ đây như một lời chứng Lòng Chúa Thương Xót dành cho con. Chúa ở trong chính bản thân con, không chỉ đi bên cạnh con, không chỉ đồng hành với con mà là nên một với con.

Con ao ước được cao rao Lòng Chúa Thương Xót cho mọi người được biết. Chúa tốt lành lắm. Ngoài Chúa ra không còn nguồn hy vọng nào khác đâu. Xin mọi người mở rộng cõi lòng để đón nhận Năm Thánh Lòng Thương Xót Chúa, Để Chúa vừa thương vừa xót cho mình, cho gia đình mình, cho cộng đoàn, cho Giáo hội và cho cả thế giới.

Xin cha và cộng đoàn cùng tạ ơn Chúa với con, và cầu nguyện cho con biết đón nhận và gieo hạt giống Lòng Chúa Thương Xót cho mọi người. Xin cho những hạt giống Lòng Chúa Thương Xót được trở sinh 30- 60- 100... cho Nước Chúa được lan rộng khắp hang cùng ngõ hẻm như lời mời gọi của Đức Thánh Cha Phanxicô trong Năm Thánh Lòng Thương Xót.

- Con là Maria Nguyễn Thị Muôn, chồng con là Giêgoriô Đỗ Văn Tới, ở giáo xứ Xuân Bắc, Giáo Phận Xuân Lộc.

Chúng con không quên được ngày cha về giáo xứ Xuân Bắc, chúng con cũng gặp biết bao trở ngại, khó khăn và chống đối, thế nhưng Chúa cũng ban cho chúng con được những ý nguyện tốt đẹp. Cha đã đem về giáo xứ chúng con những phần

quà, phần học bổng, đặc biệt là cha và cộng đoàn đã cầu nguyện cho giáo xứ chúng con, nhất là cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót lúc đầu được 20 người, đến nay thì đã được 300 người. Chúng con thấy rất vui mừng, chúng con cảm nghiệm được rằng Lòng Thương Xót Chúa thật lớn lao, lớn hơn cả tội lỗi của con người, cho dù trời đất có qua đi nhưng Lòng Thương Xót Chúa không muốn bất cứ một linh hồn nào hư mất!

Chúng con nhận ra chuỗi Kinh Mân Côi và chuỗi Kinh Lòng Thương Xót đã mở ra cho chúng con một lối thoát rất hữu hiệu, những ai tin tưởng và tín thác vào Chúa thì sẽ được Chúa ban ơn. Chúng con nhận được tượng Lòng Thương Xót Chúa, và chúng con rước tượng Chúa đến những nơi họ khao khát Lòng Thương Xót Chúa. Chúng con cảm động đến chảy nước mắt vì quá vui mừng. Chúa đi đến đâu thì Chúa thì ân giáng phúc xuống đó, thật là quá lạ lùng cha ạ. Những đền thánh đang xây dựng bị đình chỉ không cho xây nữa thì chúng con lại xin cho xây lại tiếp tục. Chúng con rất vui mừng vì đã góp một phần nhỏ cho Giáo Hội.

Khi làm những công việc này, chúng con đã nhận được biết bao hồng ân của Chúa. Chồng con làm chứng cho điều này. Anh bị ngã từ mái nhà xuống cây đại và Chúa nâng đỡ anh không bị sao hết. Vài tháng trước, con chạy xe tông phải vào một con chó, con bị gãy chân, bẻ bánh chè đầu gối và gãy tay. Một điều lạ lùng xảy ra là con không đau đớn lắm. Trong thời gian nằm trên giường bệnh, con nhận thật nhiều hồng ân Chúa dành cho con. Chúa sửa dạy con bằng tình yêu của Chúa.

Qua các biến cố xảy đến với con, nhiều lúc con cũng đau đớn mỗi khi tập, con thầm thì cầu nguyện với Chúa, con nói: “Chúa ơi, nếu sức riêng con thì con không chịu nổi, xin Chúa thêm sức mạnh để con chịu đựng những đau đớn này và vâng theo thánh ý Chúa, và xin Chúa cho con được thông

phần đau khổ với Chúa Giêsu một chút.” Như thế đó, con lại chẳng đau đớn nữa cha ạ.

Cô y tá mỗi lần đến tập cho con đều nói: “Sao cô Muôn giỏi quá, người ta kêu la ầm ĩ mà sao cô không thấy đau vậy?” Khi con nằm bệnh viện, mỗi phòng có 3 giường, con nằm ở giữa, hai bên là người ngoại đạo. Khi tỉnh dậy, con thấy phòng quá ồn ào mà con muốn yên tĩnh để cầu nguyện và tạ ơn Chúa thì ngay lúc đó bác sĩ chuyển hai bệnh nhân đó sang phòng khác và hai đứa con dâu của con lại nằm kế con, và thế là con liền đóng cửa phòng và đọc kinh Lòng Thương Xót một cách thoải mái. Con cảm thấy thật là hạnh phúc!

Một điều lạ lùng nữa, con bị đau đầu gối, phải bắt 2 con vít và 4 cây đinh ngay đầu gối. Bác sĩ nói phải mất 5 tháng mới đi lại được, thế nhưng con không thể ngờ được, khi đi tái khám và chụp phim lại thì bác sĩ nói xương con quá tốt và chỉ có 1 tháng 10 ngày là con đi lại được. Bác sĩ khuyên con chỉ để chân xuống đất thôi nhưng con không thấy đau gì hết và con bỏ thẳng chân xuống đất và đi bình thường.

Con tạ ơn Chúa vì Chúa đã ban ơn ngoài sức con tưởng tượng. Khi còn nằm trong bệnh viện, anh chị em trong cộng đoàn Lòng Thương Xót đến thăm con ai ai cũng viết giấy xin cha khẩn nguyện. Con tặng sách và dvd chứng nhân Lòng Thương Xót Chúa. Nhiều người khi nghe giảng ở CD, họ rất vui, họ nói nghe hoài vẫn không thấy chán.

Xin Chúa chúc lành cho cha.

- Con tên Trần Thị Ngọc Châu, năm nay 24t, sống ở quận Bình Tân, Giáo Phận Sài Gòn , con làm nghề giáo viên anh văn cấp 2.

Gia đình con vốn không có đạo, chỉ thờ ông bà. Thật ra mẹ con, tên Trần Thị Bích Nga, từ nhỏ lúc chiến tranh có được nhà chùa dưỡng dục nên tin vào Phật. Nhưng ba con, tên Trần

Khắc Huy, lại không tin vào thần thánh. Ba con không cho phép thờ cúng thần nào mà chỉ chấp nhận thờ ông bà. Thậm chí có khi mẹ con nấu đồ ăn chay vào mấy ngày rằm cũng bị ba con quở trách. Cả ba và mẹ con cũng làm nghề giáo viên.

Con biết đến Chúa từ người bạn trai của con, chúng con quen nhau và được gia đình chấp nhận. Anh là người đạo gốc, nhà ở quận 11 gần Đầm Sen. Anh ấy nói nếu kết hôn con cần học đạo và gia đình con cũng đồng ý. Vậy nên con bắt đầu tìm hiểu về Chúa. Nhưng có chuyện không may xảy ra cuối tháng 7 vừa rồi, nhà con tổ chức đám giỗ, có mời gia đình họ hàng và đồng nghiệp của ba và con đến. Anh sang nhà con phụ giúp, tiếp khách với ba từ trưa đến chiều, lúc đó cũng say rồi. Tầm 3h có 2 thầy dạy thể dục đến muộn, anh ra tiếp. Do 2 người này cũng tầm trạc tuổi anh, muốn biết tuổi để xưng hô anh em nên hỏi, anh cố tình nói sai tuổi để 2 người đó xưng anh cho vui. Nhưng sau khi biết sự thật là anh nhỏ tuổi hơn, hai bên cự cãi rồi cả 2 người đó lao vào cầm ghế đánh anh.

Anh chạy vào nhà. Gia đình con ra cản, nhưng 2 người đó vẫn cố vùng ra và đập tiếp vào đầu anh một cái chảy máu thì ngưng. Họ hét lên nói rằng anh lão!

Kể từ sau chuyện ấy, gia đình con thay đổi, con và anh chia tay nhau. Anh nói với con rằng anh không tốt, gia đình sẽ đánh giá và nhất là cứ gặp con sẽ làm anh nhớ lại chuyện đó mà tức không chịu được. Gia đình con có sang gia đình anh xin lỗi. Nhưng cũng chỉ đến đó là hết. Cả công việc của con, 1 trong 2 người thầy đó là đồng nghiệp của con tại trường, anh ta đã vào trường kể cho mấy người khác nghe. Họ quay sang cười nhạo con. Bỗng trong phút chốc, gia đình con mang tiếng, chỗ làm việc thì như địa ngục để người khác lời ra tiếng vào và tình yêu cũng không còn. Con hụt hẫng lắm.

Con không biết nương tựa vào đâu, con buồn bã như một người thiếu sức sống. Con liên tục tìm lý do để gượng dậy nhưng con yếu đuối quá. Lúc đó trong đầu con chỉ quanh

quần nghĩ đến người yêu. Con bắt đầu cầu nguyện với Chúa mỗi đêm rằng hãy tha tội, che chở và mang lại hạnh phúc cho anh thay con vì anh là con Chúa. Con lên mạng tìm tòi học cách cầu nguyện sao cho đúng và con tìm được trang tinthac.net mà nghe được các bài cha giảng về Lòng Thương Xót của Chúa.

Lúc đó con khóc nhiều lắm. Con biết ơn Chúa ban sự sống cho con. Giúp con tìm được niềm tin để vực dậy tinh thần. Con chuyển trường, sống tín thác vào Chúa. Học trò mới của con gửi tặng con những đĩa CD kinh thánh và sách dạy cách lần chuỗi Lòng Chúa Thương Xót. Nó còn rủ con Chủ nhật đi nhà thờ với nó nữa. Dễ thương lắm cha! Và con cũng đi rồi. Hiện giờ vẫn đề là ở mẹ con. Sau khi thấy con đọc kinh, lần chuỗi mỗi tối, mẹ con la rầy con. Mẹ nói: "Con đừng làm khổ mẹ nữa, bấy nhiêu chuyện chưa đủ sao. Mẹ cấm con có nghe không?" Rồi mẹ giấu đi cuốn sách kinh nhỏ của con (May mà con thuộc lâu rồi).

Con chỉ xin cha cho con lời khuyên phải làm sao đây? Có lẽ vì chuyện không may, mẹ hơi có ác cảm với đạo. Mẹ không muốn con theo đạo. Con lén đọc kinh và nghe bài giảng của cha. Có lúc con nói dối đi đâu đó để đến nhà thờ đi lễ. Nhưng con không muốn nói dối cha ơi! Lỡ mẹ con phát hiện mẹ lại nghĩ đạo khiến người ta nói dối. Con cầu nguyện với Chúa xin thương xót cho mẹ con mở tâm hồn ra và chấp thuận cho con đến với Chúa. Bởi ngay lúc này, tâm hồn con hoàn toàn chỉ có Chúa. Con khao khát đến với Chúa. Con nghe cha giảng như món ăn tinh thần mỗi ngày. Con muốn đến nhà thờ vào các dịp lễ trọng cũng như được học đạo. Mong cha giúp sức cho con. Cầu nguyện cùng con.

Chuyện của con tuy không như những anh chị làm chứng, nhưng biến cố đó giúp con hoàn toàn thay đổi con người mình và con mỗi ngày đều tạ ơn Chúa. Con yêu thương mọi người xung quanh hơn. Và tình yêu của con với anh vẫn

còn, con vẫn cầu nguyện mỗi ngày cho gia đình, người thân, và cả anh ấy nữa. Con chỉ nghĩ được đến thế, thưa cha!

Chúc cha khỏe mạnh và tràn đầy thần khí trong mỗi bài giảng của cha. Bởi con vẫn mong được lắng nghe cha hằng ngày qua trang web. Chúc cộng đoàn càng lớn mạnh và tràn đầy ân sủng Chúa.

Đứa con ngoại đạo

Trần Thị Ngọc Châu <chaungo666@gmail.com>

- Con là Maria Tạ Thị Ánh Tuyết 49 tuổi, hiện sinh hoạt tại Giáo xứ Bình Minh. Lời đầu tiên con kính gởi đến Cha là xin Chúa ban ơn bội hậu xuống cho Cha để Cha có sức khỏe loan truyền LTX Chúa, cho chúng con được nghe nhiều và thật nhiều bài giảng của Cha ngõ hầu chúng con biết suy gẫm và thực hành được Lời Chúa và để giới thiệu LTX Chúa cho anh chị em ngoại đạo qua các CD bài giảng của Cha.

Con là người đạo gốc, nhưng đối với con việc giữ đạo cứ như là một cái máy, chỉ biết dự lễ ngày chủ nhật và các ngày lễ buộc, đọc kinh tối, lâu lâu cũng có ý thức làm việc bác ái nhưng không nhiều. Đến lúc lập gia đình thì gia đình chồng con là đạo ông bà nhưng vẫn đồng ý cho chồng con theo đạo Công Giáo, và con có 2 người con trai. Chồng con cũng siêng năng dự lễ và sống rất tốt với vợ con và mọi người. Con rất tự hào về chồng con. Những tưởng cuộc sống hạnh phúc sẽ là mãi mãi, và con hằng cảm tạ Chúa đã ưu ái cho con vì thực sự trong ngần ấy thời gian con chưa hề biết thử thách Chúa gởi đến cho con là gì !

Cho đến ngày 19/07/2013 thì ba con qua đời. Lần đầu tiên chứng kiến cảnh người thân ra đi mà đau xé lòng, con đau một nhưng biết mẹ con đau tới mười. Nỗi đau chưa kịp nguôi ngoai thì chồng con hôm 14/02/2015 (tức 26 Tết) cũng đột tử. Anh ấy rất khỏe mạnh và to lớn, không bệnh gì hết. Từ khi sống với anh ấy, suốt 24 năm, con chưa tốn một đồng tiền bác sĩ nào. Nỗi bàng hoàng và sự hụt hẫng không thể diễn tả được đã đến

với con. Và con đã cảm nhận được thế nào là thử thách Chúa gửi đến cho con.

Chính lúc hầu như suy sụp không gượng nổi ,em gái con đã chỉ cho con trang muoichodoi.info để nghe bài giảng của cha. Vào khoảng năm 2011, con có người cháu gái cũng thường hay đi lễ thứ năm tại nhà thờ do cha làm lễ và thường xuyên kể cho con nghe và cho con mượn đĩa CD bài giảng để nghe, nhưng con cũng chỉ âm ỉ cho qua, và cuối cùng cháu gái con đã được ơn kêu gọi và đi tu cho đến nay. Đây là lần thứ hai con được người em gái con giới thiệu Lòng Chúa Thương Xót qua cha. Chính lúc này đây con mới thật sự cảm nghiệm được là con cần Chúa hơn bao giờ hết. Thế là ngày nào con cũng nghe ,và con đi dự lễ hàng ngày cùng với con trai con. Con cũng mới biết chuỗi Lòng Thương Xót từ đó. Thế là cứ 3 giờ chiều, trong cơ quan con cũng dành thời gian lần chuỗi Lòng Thương Xót. Con tham gia Hội Legio Maria, Hội Mân Côi và lần chuỗi Mân Côi cũng từ lúc đó.

Sau 02 biến cố Chúa gửi đến trong cuộc đời con (2 người thân yêu qua đời), con đã thay đổi hoàn toàn. Con đã tìm được sự bình an trong Chúa và định cho mình một hướng đi mới, mà trước đó con chỉ nghĩ đến cái chết không còn thiết sống nữa cha ạ! Viết đến đây một lần nữa con cảm tạ Lòng Chúa Thương Xót đã đến trong cuộc đời của con qua những bài giảng của cha. Con thiết nghĩ nếu Chúa cứ để con hạnh phúc mãi ở trần gian này thì sẽ không và không bao giờ con biết tích góp gì cho của cải đời sau qua việc yêu Chúa và sống bác ái với anh em, nhìn nhận tội lỗi của mình và sửa đổi. Chúa đã cất ba và chồng con đi để con có dịp nhìn lại mình mà kịp thời sám hối ngay khi còn sống ở trần gian này và còn đủ thời gian để đọc kinh cho người đã mất.

Đó là điều con muốn chia sẻ cùng cha để muốn nói lên rằng những hạt giống cha gieo đã nảy mầm và phát triển rất tốt để cha cứ tiếp tục ươm mầm cha nhé !

Con có một người cháu chồng và dĩ nhiên gia đình theo đạo ông bà, tên là Nguyễn Xuân Quyên 52 tuổi. Mẹ thì theo đạo Tin Lành. Lúc sinh thời, bà luôn muốn các con theo đạo của bà nhưng các con vẫn đứng vững cho đến ngày bà qua đời. Q (con

gọi tắt tên Quyên nhe cha) có chồng và 2 con, không hiểu sao thời gian gần đây lại cảm thấy bế tắc trong cuộc sống, mặc dù kinh tế rất khá nhưng đời sống tinh thần dường như đã đi vào ngõ cụt. Ai khuyên bảo an ủi thế nào cũng không được. Thậm chí có người đưa các CD thuyết pháp của các sư cô cho nghe, rồi CD của các mục sư Tin Lành nhưng xem ra vô hiệu.

Con tình cờ biết được qua một người cháu khác của chồng con, và thế là con đã gọi thử đường link một bài giảng của cha và nhấn rằng cứ nghe thử đi, nếu cảm thấy thích và hứng thú con sẽ gọi tiếp. Con chỉ nghĩ rằng giúp một người thoát khỏi được căn bệnh trầm cảm là mình thấy vui rồi. Nhưng không ngờ bài con gọi đầu tiên lại đúng ngay tâm trạng của Q. Trong bài có câu cha nói mà Q tâm đắc nhất đó là “Đừng lo cho ngày mai. Ngày nào có cái khó của ngày đó”!

Thế là mỗi ngày con gọi cho Q bài giảng của cha. Con thấy Q nhắn tin cho con là rất thích nghe, thế là con chỉ Q vào luôn trang web muoichodoi.info và Q nghe luôn cho đến bây giờ. Q thường hay hỏi con về đạo và nói muốn theo nhưng sao thấy khó quá ! Rồi hỏi con đọc kinh lúc 3 giờ là kinh gì , rồi kêu con hướng dẫn cách đọc, rồi hỏi nếu mình chưa theo đạo mà có đọc kinh đi lễ thì có được Chúa thương không. Con rất mừng khi thấy Q nhắn tin cho con là thấy tinh thần phấn chấn, thích nghe cha giảng, cha nói hay và dễ hiểu và còn gọi con tiền nhờ gọi cha làm bác ái. Con có xin em Lan một máy nghe giảng cho Q và Q ngày nào cũng nghe Cha ạ !

Hôm nay con muốn chia sẻ niềm vui mừng của con, vì nhờ những bài giảng của cha mà con đã lấy lại được tinh thần sau những gì đã mất. Con được gần Chúa và yêu Chúa hơn bao giờ hết.

Con Maria Tạ Thị ánh Tuyết
<tu yetta183@gmail.com>

MẠC KHẢI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

Lm. Giuse Trần Đình Long

Quyển Nhật Ký của thánh nữ Faustina có mục tiêu cổ động việc sùng kính Lòng Thương Xót của Chúa được quan tâm rộng rãi vì Thánh Bộ Giáo lý Đức Tin năm 1978 đã duyệt xét và rút lại những điều kiểm phán trước đây của Tòa Thánh liên quan đến những bản viết của nữ tu Faustina, làm cho việc sùng kính Lòng Chúa Xót Thương được phát triển mạnh mẽ khắp nơi với một sinh lực mới. Tông thư **“Thiên Chúa Giàu Lòng Thương Xót”** của Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolo II đã nêu lên một ưu phẩm rất kỳ diệu của Thiên Chúa đó là Lòng Thương Xót của Thiên Chúa. Cả hai đều kín múc từ một nguồn mạch là mạc khải của Thiên Chúa và giáo huấn của Chúa Kitô. Dưới ánh sáng ấy, nhật ký thánh nữ Faustina mang thêm một ý

nghĩa đối với linh đạo Công Giáo.

Nữ tu Spenranza, một nhà thần bí thời danh nhận xét về những thủ bản của thánh nữ Faustina: *“Những thủ bản ấy chứa đựng một giáo huấn tuyệt vời, nhưng khi đọc, người ta phải nhớ rằng Thiên Chúa nói với các triết gia bằng ngôn ngữ các triết gia, và nói với các tâm hồn đơn sơ bằng ngôn ngữ những người đơn sơ, và chỉ những người đơn sơ mới được tỏ cho biết về các chân*

lý, những điều che giấu các bậc thông thái và hiền triết của thế gian này.”

Sứ mạng chính yếu của thánh nữ Faustina được ghi chép trong tập nhật ký là nhắc nhở con người thời nay về chân lý đức tin ngàn đời nhưng dường như đã bị lãng quên đó là Lòng Thương Xót của Thiên Chúa đối với nhân loại. Qua tập nhật ký này Faustina cũng truyền đạt cho chúng ta những hình thức mới mẻ của việc tôn sùng Lòng Thương Xót của Chúa. Sứ mạng của thánh nữ Faustina có nền tảng vững chắc trong Kinh Thánh và giáo huấn của Giáo Hội, nhất là phù hợp một cách tuyệt vời nhất với tông huấn “Thiên Chúa Giàu Lòng Thương Xót” của Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolo II.

Bức Ảnh Chúa Thương Xót

Sứ mạng của thánh nữ Faustina được khởi đầu bằng cuộc thị kiến ngày 22-2-1931 tại tu viện Plock. Thánh nữ ghi lại sự kiện ấy như sau:

“Vào buổi tối, lúc đang ở trong phòng, tôi được nhìn thấy Chúa Giêsu trong y phục màu trắng. Một tay Người giơ lên trong tư thế ban phép lành, tay kia chạm vào ngực áo. Từ phía dưới trang phục, hơi chéch một bên ngực, phát ra hai luồng sáng lớn, một màu đỏ và một màu xanh nhạt.

Trong thỉnh lặng, tôi chăm chú chiêm ngắm Chúa. Linh hồn tôi bàng hoàng trong niềm kính sợ, nhưng cũng dạt dào hoan lạc. Sau một lúc, Chúa Giêsu phán bảo tôi : *Hãy vẽ một bức hình như mẫu con nhìn thấy với hàng chữ : “Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa”*. Cha ước mong bức hình này được tôn kính, trước là trong nhà nguyện của các con và sau đó là khắp thế giới (NK 47).

Cha hứa rằng linh hồn nào tôn kính bức hình này sẽ không bị hư mất. Cha cũng hứa cho họ vinh thắng những kẻ thù ngay trên thế gian này, nhất là trong giờ lâm tử. Chính Cha sẽ bảo vệ họ như

vinh quang riêng của Cha (NK 48).

Cha Sopocko là linh hướng và là cha giải tội của thánh nữ Faustina đã yêu cầu chị thánh xin Chúa giải thích về ý nghĩa của 2 luồng sáng trong bức hình. Chị đã vâng lời và kể lại lời giải thích của Chúa :

"Thế rồi trong giờ cầu nguyện, tôi đã được nghe những lời sau đây trong tâm hồn : Hai luồng sáng biểu thị Máu và Nước. Luồng sáng màu xanh nhạt tượng trưng cho nước làm cho tâm hồn nên công chính. Luồng sáng màu đỏ tượng trưng Máu là sức sống của các linh hồn...

Hai luồng sáng này phát xuất từ lòng xót thương dịu hiền sâu thẳm của Cha lúc Trái Tim thống khổ của Cha bị lưỡi đồng mở ra trên thập giá.

Những luồng sáng này che chở các linh hồn cho thoát khỏi cơn nghĩa nô của Chúa. Phúc cho linh hồn nào cư ngụ trong nơi nương náu của họ, vì bàn tay công thẳng

của Thiên Chúa sẽ không đè nặng trên họ" (NK 290)

Ba giờ chiều Thứ sáu Tuần Thánh, chị Faustina vào nhà nguyện và được nghe lời này: "Cha mong ước bức ảnh này được tôn kính một cách công khai". Sau đó chị nhìn thấy Chúa Giêsu trên thập giá quai quai trong đau đớn, và cũng có hai luồng sáng như trong bức ảnh phát ra từ trái Tim của Chúa (NK 414).

Một lần kia, Chúa Giêsu nói với tôi : ***"Ánh nhìn của Cha trong bức hình giống như ánh nhìn của Cha từ thập giá"*** (NK 326).

Một lần kia, cha giải tội (cha Sopocko) hỏi tôi nên đặt hàng chữ nào vào chỗ nào, vì bức hình không còn chỗ cho mọi thứ. Tôi thưa lại: ***"con sẽ cầu nguyện và sẽ trả lời cho cha vào tuần tới"***.

Khi rời tòa giải tội, và đi ngang trước Thánh Thể, tôi đã được ơn hiểu biết về hàng chữ trong bức hình. Chúa Giêsu nhắc cho tôi nhớ lại những gì Người đã nói

với tôi ngay lần đầu tiên; **tức là 3 chữ “Jezu, Ufam Tobie”** (Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa) phải được ghi nổi bật. Tôi hiểu Chúa Giêsu muốn toàn bộ hàng chữ phải ở chỗ đó...

Cha sẽ ban cho người ta một chiếc bình để dùng mà đến với những ân sủng từ nguồn mạch lòng thương xót. Chiếc bình ấy là bức ảnh với hàng chữ : Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa (NK 327).

Một lần kia, khi đến thăm họa sĩ Eugene Kazimierowski đang thực hiện bức vẽ, thấy ông vẽ không đẹp được như Chúa Giêsu, tôi thấy rất buồn, nhưng ráng chôn chặt cảm xúc ấy trong lòng. Khi chúng tôi từ nhà họa sĩ ra về, Mẹ Bê Trên Irene còn lưu lại thị trấn để lo liệu một vài công việc, còn tôi một mình trở về nhà dòng. Tôi liền ghé vào nhà nguyện và thốn thức rất nhiều. Tôi thưa với Chúa: *“Ai sẽ vẽ Chúa cho đẹp giống Chúa đây?”* Và tôi nghe những lời sau: *“Sự cao*

quý của bức hình này không hề ở nét đẹp của màu sắc hay của bút vẽ, nhưng ở ân sủng Cha ban” (NK 313).

"Nếu Cha muốn qua con mà đòi mọi người tôn sùng Lòng Thương Xót của Cha thì con phải là người trước tiên trỗi vượt trong niềm tin tưởng vào lòng thương ấy. Cha đòi hỏi con những hành vi nhân ái được thực hiện vì yêu mến Cha. Ở mọi nơi và trong mọi lúc, con hãy tỏ lòng nhân ái với những người lân cận. Con không được thoái thác, kiểm soát chữa mình hay tự miễn cho mình điều ấy.

Cha ban cho con ba phương thế để sống nhân ái với người chung quanh : thứ nhất-bằng hành vi, thứ hai-bằng ngôn từ, thứ ba-bằng cầu nguyện. Trong ba cấp độ này hàm chứa lòng nhân ái sung mãn và là bằng chứng cụ thể không thể nghi ngờ về tình yêu dành cho Cha. Bằng cách này, một linh hồn sẽ tôn vinh và sùng kính Lòng Thương Xót Cha. Đã hẳn Chúa Nhật đầu tiên sau lễ

Phục Sinh sẽ là đại lễ kính Lòng Thương Xót của Cha, nhưng vẫn còn phải có những hành vi nhân ái, và Cha đòi phải tôn thờ Lòng Thương Xót của Cha qua việc cử hành trọng thể ngày đại lễ ấy và tôn kính bức hình Thương Xót. Qua bức hình này, Cha sẽ quảng phát nhiều ân sủng cho các linh hồn. Đó sẽ là một vật nhắc nhở về các yêu sách của Lòng Thương Xót Cha, bởi vì dù mạnh mẽ đến mấy, đức tin cũng chẳng ích gì nếu thiếu việc làm kèm theo. Lạy Chúa Giêsu của con, chính Chúa phải giúp đỡ con trong mọi sự, vì Chúa thấy con mọn hèn chùng nào, và vì vậy, con hoàn toàn lệ thuộc vào lòng nhân lành của Chúa, ôi Thiên Chúa" (NK 742).

Cha ước mong bức hình này được trưng bày công khai vào Chúa Nhật sau lễ Phục Sinh. Chúa Nhật ấy sẽ là Đại Lễ Kính Lòng Thương Xót của Cha. Qua mâu nhiệm nhập thể, Cha tỏ

ra cõi sâu khôn dò lòng nhân lành của Cha (NK 88)

Qua bức ảnh này, Cha sẽ ban nhiều ân sủng cho các linh hồn; vậy hãy để mọi người đến được với bức ảnh này (NK 570).

Đại Lễ Kính Lòng Chúa Xót Thương

Lễ kính Lòng Chúa Xót Thương được đặt cao nhất trong tất cả các yếu tố của việc sùng kính Lòng Chúa Xót Thương được mạc khải cho thánh nữ Faustina. Vào năm 1931, Chúa Giêsu đã yêu cầu thiết lập lễ này lần đầu tiên tại Plock khi Người tỏ bày ý muốn vẽ bức ảnh: “Cha ước ao có một lễ kính thờ Lòng Thương Xót của Cha. Cha muốn bức hình này, bức hình được con vẽ bằng một cây cọ, sẽ được làm phép trọng thể vào Chúa Nhật đầu tiên sau lễ Phục Sinh. Chúa Nhật đó sẽ là ngày lễ kính Lòng Thương Xót của Cha” (NK 49).

Chúa Nhật ngày 28-4-1935, chị Faustina đã ghi trong nhật ký những lời sau :

“Chúa Nhật sau lễ Phục Sinh, tức là ngày đại lễ Lòng Thương Xót Chúa, trùng với ngày bế mạc năm thánh Cứu Độ. Khi chúng tôi tham dự các nghi thức, lòng tôi rộn ràng sướng vui vì hai sự kiện trọng đại được liên kết chặt chẽ với nhau. Tôi xin Chúa đủ lòng thương xót linh hồn các tội nhân. Gần cuối buổi lễ, khi linh mục ban phép lành Thánh Thể cho mọi người, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu giống như trong bức ảnh. Chúa chúc lành và những ánh sáng của Người lan tỏa khắp thế giới. Bỗng tôi nhìn thấy một vầng sáng bất khả thấu có hình một vương tòa pha lê được đan kết từ những đợt sóng rực rỡ mà các thụ tạo lẫn các thần thiên không thể đến gần. Có 3 cánh cửa dẫn đến vương tòa rực rỡ ấy. Lúc đó, Chúa Giêsu-giống như được vẽ trong bức ảnh-tiến vào vương tòa huy hoàng ấy qua cánh cửa thứ hai để vào trong Nhật Thể. Đó là Tam Vị Nhất Thể tối thượng vô cùng. Tôi nghe được lời này: 'Đại

lễ này phát xuất từ lòng xót thương sâu thẳm của Cha, và được xác định trong những chiều kích sâu rộng của tình thương Cha. Mọi linh hồn tin tưởng tín thác vào lòng thương xót Cha sẽ nhận được điều ấy'. Tôi thỏa thuê vui sướng vì lòng nhân lành và cao trọng vô cùng của Thiên Chúa (NK 420).

“Vào một dịp kia, tôi thấy Chúa Giêsu trong trang phục màu trắng, Người phán bảo tôi: Công việc và nhiệm vụ của con ở đời này là nài xin lòng thương xót cho toàn thể giới. Không một linh hồn nào sẽ được công chính hóa trước khi quay về với lòng thương xót của Cha trong niềm tín thác, đó là lý do Chúa Nhật đầu tiên sau lễ Phục Sinh sẽ là đại lễ kính Lòng Thương Xót của Cha. Trong ngày đó, các linh mục hãy nói cho mọi người về lòng thương xót vĩ đại khôn dò của Cha. Cha đang làm cho con trở nên thừa tác viên lòng thương xót của Cha. Con hãy cho cha giải tội biết rằng bức ảnh phải được trưng

bày công khai trong Giáo Hội chứ không phải chỉ trong nội vi tu viện. Qua bức ảnh, cha sẽ ban nhiều ân sủng cho các linh hồn; vậy hãy để mọi người đến được với bức ảnh ấy (570).

Con hãy yêu cầu tôi tỏ trung thành của Cha trong ngày ấy hãy nói cho toàn thể giới về Lòng Thương Xót hải hà của Cha. Ngày hôm ấy, bất cứ ai đến với Nguồn Mạch Sự Sống sẽ hoàn toàn được xóa sạch mọi tội lỗi và hình phạt.

Nhân loại sẽ không được bình an cho đến khi nào quay về với Lòng Thương Xót của Cha với niềm tín thác.

Ôi! Cha phải đau đớn biết bao vì sự nghi ngờ của một linh hồn. Họ tuyên nhận Cha là Đấng Thánh Thiện và Công Bằng, nhưng không tin Cha là tình thương và không tin vào lòng nhân lành của Cha. Đến như ma quỷ cũng tán dương ư phẩm công bằng của Cha, nhưng chúng không tin vào lòng nhân lành của Cha.

Trái Tim Cha sung sướng với tước hiệu Thương Xót (NK 300).

Lần Chuỗi Lòng Thương Xót

Qua chị Faustina, Chúa yêu cầu nhân loại phải thực thi việc sùng kính Lòng Thương Xót Chúa bằng cách cụ thể là lần Chuỗi Lòng Thương Xót

Theo bút tích trong cuốn nhật ký của Faustina, những ai cậy trông và thực hiện việc sùng kính Lòng Thương Xót Chúa bằng cách xưng tội, rước lễ và lần chuỗi lòng thương xót thì sẽ được ơn chết lành, phần rỗi cho mình hoặc cho những người mình cầu nguyện cho, được ơn hoán cải những kẻ tội lỗi, và được nhận lời khẩn xin, miễn là hợp ý Chúa (NK, 687, 1541, 1731).

“Các linh mục hãy giới thiệu chuỗi hạt này cho các tội nhân, vì đó là hy vọng cuối cùng của họ. Cho dù tội nhân nào hết sức chai đá cứng lòng, nhưng nếu kẻ ấy chịu đọc chuỗi này chỉ một

lần thôi, thì sẽ nhận được ân huệ từ lòng thương xót vô biên của Ta” (NK, 687).

Tháng 9 năm 1935, Chúa Giêsu đã mặc khải cho thánh nữ Faustina một lời kinh rất thần hiệu để cầu xin lòng thương xót cho toàn thể giới: Đó là chuỗi kinh lòng thương xót Chúa. Kinh này được đọc theo chuỗi hạt Mân Côi, dâng lên Chúa Cha cuộc hiến tế của Chúa Giêsu Kitô để khấn nài lòng thương xót cho thế giới.

Con hãy đọc kinh ấy lần theo tràng chuỗi Mân Côi, và đọc theo cách này :

Trước tiên, con hãy đọc một Kinh Lạy Cha, một Kính Mừng, và kinh Tin Kính. Sau đó, với những hạt kinh Lạy Cha, con hãy đọc: Lạy Cha Hằng Hữu, con xin dâng lên Cha: Mình và Máu, Linh Hồn và Thần Tính của con rất yêu dấu Cha, là Đức Giêsu Kitô Chúa chúng con. Để đền vì tội lỗi chúng con và toàn thể giới.

Khi gặp những hạt kinh Kính Mừng, con hãy đọc: Vì cuộc khổ nạn đau

thương của Chúa Giêsu Kitô. Xin Cha thương xót chúng con và toàn thể giới.

Để kết thúc, con hãy đọc: Lạy Đấng Chí Thánh là Thiên Chúa Toàn Năng Hằng Hữu. Xin thương xót chúng con và toàn thể giới (NK 476)

Con hãy cố động các linh hồn đọc chuỗi kinh Cha đã ban cho con. Cha vui lòng ban mọi điều họ nài xin Cha bằng việc lần chuỗi kinh ấy. Khi những tội nhân cứng lòng đọc chuỗi kinh, Cha sẽ đổ đầy bình an cho linh hồn họ, và giờ chết của họ sẽ là một giờ hạnh phúc.

Con hãy viết điều này vì lợi ích các linh hồn đang sầu khổ: khi một linh hồn nhìn thấy và nhận ra gánh nặng tội lỗi của họ, khi cả một vực thẳm khốn nạn mà họ đã tự mình lao xuống hiện ra trước mắt, họ cũng đừng thất vọng, nhưng hãy tín thác gieo mình vào vòng tay đầy lân ái của Cha như một đứa trẻ trong tay mẹ hiền. Các linh hồn ấy được quyền ưu tiên đối với Trái Tim lân tuất

của Cha. Họ được ưu tiên đến với Lòng Thương Xót của Cha. Con hãy cho họ biết rằng chưa từng có một linh hồn nào kêu cầu Lòng Thương Xót của Cha mà phải thất vọng hay bẽ bàng. Cha vui sướng thỏa thuê nơi một linh hồn đặt trọn niềm tín thác vào lòng nhân lành của Cha.

Con hãy viết rằng khi họ đọc chuỗi kinh này bên người hấp hối, Cha sẽ đứng giữa Chúa Cha và người hấp hối ấy, không phải với tư cách thẩm phán chí công, nhưng là Đấng Cứu Độ nhân lành (NK 1541).

Hôm nay Chúa Giêsu đến với tôi và phán: Con hãy giúp Cha cứu vớt các linh hồn. Con hãy đến với một tội nhân đang hấp hối và tiếp tục đọc chuỗi kinh, nhờ đó con sẽ xin được cho người ấy lòng tín thác vào Lòng Thương Xót của Cha vì người ấy đã tuyệt vọng (NK 1797).

Loan Truyền Lòng Chúa Xót Thương

Một ngày kia, khi đang thưa chuyện với cha linh hướng, tôi được thị kiến nội tâm-nhanh như ánh chớp-thấy linh hồn của ngài đang chịu đau khổ kinh khủng với một thứ lửa mà Thiên Chúa chỉ để chạm đến rất ít linh hồn. Đau khổ ấy xuất phát từ công cuộc này. Sẽ đến một thời điểm mà công cuộc Thiên Chúa đang đòi hỏi quá nhiều này sẽ ra như hoàn toàn thất bại. Và khi ấy, Thiên Chúa sẽ hành động với quyền năng phi thường để minh chứng tính xác thực của công cuộc. Đó sẽ là một vẻ huy hoàng tân kỳ đối với Giáo Hội, mặc dù đã bị quên vùi trong một thời gian dài. Không ai còn có thể phủ nhận Thiên Chúa vô cùng lân ái. Chúa mong ước mọi người hiểu biết điều này trước khi Người lại đến trong tư cách Thẩm Phán. Chúa muốn các linh hồn nhận biết Người là Quân Vương Từ Ái. Khi cuộc vinh thắng xảy đến thì chúng tôi đã bước sang cuộc sống mới, không còn khổ đau. Nhưng trước

đó, linh hồn cha linh hướng sẽ ê chề cay đắng khi nhìn thấy những nỗ lực của ngài bị hủy hoại. Tuy nhiên, điều ấy chỉ có vẻ bề ngoài như vậy mà thôi, vì một khi Thiên Chúa đã quyết định điều gì, Người sẽ không bao giờ đổi thay. Mặc dù sự hủy hoại này chỉ có vẻ bên ngoài, nhưng đau khổ vẫn là thực tế. Khi nào điều này xảy đến? Tôi không biết. Nó kéo dài bao lâu? Tôi cũng chẳng biết. Chúa còn hứa ban một ơn đặc biệt cho cha và cho tất cả những ai rao truyền Lòng Thương Xót cao vời của Chúa.

Cha sẽ bảo trợ họ trong giờ lâm tử như vinh quang của riêng Cha. Giả như tội lỗi các linh hồn có đen đủi như bóng đêm, nhưng khi quay về với Lòng Thương Xót của Cha là họ đã dâng lên Cha lời tôn vinh cao sang nhất và là vinh quang cuộc thương khó của Cha. Khi một linh hồn ca tụng lòng lành của Cha, Satan sẽ run giùng và chạy biến

xuống tận đáy hỏa ngục (NK 378).

Hôm nay tôi nhìn thấy các nỗ lực của vị linh mục này (cha Sopocko) đối với công cuộc của Chúa. Tâm hồn vị linh mục này bắt đầu cảm nếm những điều chất chứa nơi Trái Tim Chúa trong cuộc đời trần thế của Người. Để đáp lại các cố gắng của ngài, chỉ toàn có sự vô ơn... nhưng ngài rất nhiệt thành cho Danh Chúa được ca sáng (NK 1547)

Trong giờ cầu Thánh Thể, tôi đã được nghe những lời sau : Con xem Lòng Thương Xót Cha dành cho các tội nhân lúc này đang biểu dương với tất cả quyền năng. Hãy xem con đã viết quá ít, chỉ là một giọt nhỏ về Lòng Thương Xót của Cha. Con hãy làm hết sức để các tội nhân có thể đến được với lòng nhân lành của Cha (NK 1665).

Thứ Sáu Tuần Thánh, tôi được nhìn thấy Chúa Giêsu đang chịu tra tấn, nhưng chưa bị treo lên thập giá. Lúc ấy vẫn chưa đến giờ đóng

đình, và Chúa bảo tôi: Con là trái tim của Trái Tim Cha. Con hãy nói cho các tội nhân biết về Lòng Thương Xót của Cha. Chúa ban cho tôi một trí thức nội tâm về toàn bộ vực thăm xót thương Người dành cho các tội nhân, và tôi biết những điều đã viết thực sự chỉ là một giọt nhỏ mà thôi (NK 1666).

Thứ Bảy Tuần Thánh, trong giờ chiều Thánh Thể,

Chúa phán với tôi: Chúc con bình an. Công việc này là công việc Lòng Thương Xót của Cha; không có một chút gì của con trong đó cả. Điều làm Cha thỏa lòng là con đã trung thành thực hiện những gì Cha truyền cho con phải làm, không thêm thắt mà cũng không bớt xén một lời nào. Và Chúa ban cho tôi một ánh sáng nội tâm để biết rằng không một lời nào của tôi. Bất chấp những khó khăn trở ngại, tôi đã luôn và vẫn luôn hoàn thành ý muốn của Chúa tỏ ra cho tôi (NK 1667)

Khi đi chiều Thánh Thể, tôi được nghe những lời

sau: Con hãy ghi chép những lời sau đây, hôm nay Trái Tim Cha đã được nghỉ ngơi trong tu viện này. Con hãy nói với thế giới về Lòng Thương Xót và tình yêu của Cha.

Những ngọn lửa xót thương đang làm Cha rạo rức. Cha muốn trào đổ trên các linh hồn. Ôi, người ta sẽ làm Cha đau khổ biết bao nếu không sẵn sàng đón nhận những ngọn lửa xót thương ấy!

Con hãy làm hết khả năng của con để truyền bá việc tôn thờ Lòng Thương Xót của Cha. Cha sẽ bù đắp những gì con còn thiếu sót. Con hãy nói cho nhân loại đau thương hãy chạy đến với Trái Tim đầy lân ái của Cha, và Cha sẽ ban tràn đầy bình an cho họ.

Con hãy nói cho mọi người biết Cha là Toàn Yêu và Toàn Thương. Khi một linh hồn đến với Cha trong niềm tín thác, Cha sẽ ban tràn đầy ân sủng đến nỗi họ không thể nén được trong mình mà phải chiếu giải

những ân sủng ấy cho các linh hồn khác (NK 1074)

Linh hồn nào truyền bá việc sùng kính Lòng Thương Xót của Cha, Cha sẽ bảo bọc họ suốt đời như mẹ hiền đối với con thơ, và đến giờ lâm tử của họ, Cha không phải là thẩm phán, nhưng là Đấng Cứu Chuộc đầy lân tuất với họ. Trong giờ sau hết, linh hồn không còn gì để tự vệ ngoài Lòng Thương Xót của Cha. Phúc cho linh hồn nào khi còn sống biết chìm mình trong suối mạch xót thương, bởi vì phép công thẳng không đụng đến họ (NK1075).

Con hãy viết rằng : Mọi vật hiện hữu đều được bao bọc nơi Lòng Thương Xót của Cha còn mật thiết hơn một thai nhi trong cung lòng người mẹ. Nghi ngờ lòng nhân lành của Cha là đã thương Cha đau đớn biết bao! Những tội nghi ngờ ấy đã thương Cha tê tái nhất (NK1076).

Ngày 28-1-1938, hôm nay Chúa phán dạy tôi: Con hãy ghi chép những lời này:

Tất cả những linh hồn tôn vinh và truyền bá Lòng Thương Xót của Cha, khuyến giục người khác tín thác vào Lòng Thương Xót Cha, sẽ không phải chịu nỗi kinh hoàng trong giờ sau hết. Lòng Thương Xót Cha sẽ che chở họ trong cuộc chiến đấu sau cùng... (NK 1540)

Cha ước mong các linh mục hãy rao giảng về Lòng Thương Xót khôn lường của Cha cho các tội nhân, đừng để họ sợ hãi không dám đến gần bên Cha. Những ngọn lửa thương xót đang bùng cháy trong Cha-kêu gào đòi được phụng phát. Cha muốn trào đổ cho các linh hồn này.

Chúa Giêsu than thở với tôi: Sự hoài nghi của các linh hồn đang xé nát lòng Cha. Sự hoài nghi của một linh hồn ưu tuyển còn làm Cha đau đớn hơn nữa. Mặc dù Cha dành cho họ một tình yêu vô hạn, nhưng họ vẫn không tín thác vào Cha. Thậm chí cái chết của Cha mà vẫn không đủ với họ. Khốn cho linh hồn nào lạm

dụng những ân sủng này (NK 50).

Con hãy công bố Lòng Thương Xót là ưu phẩm vĩ đại nhất của Thiên Chúa. Tất cả mọi công trình tay Cha thực hiện đều được tôn vinh với Lòng Thương Xót (NK 301).

Việc sùng kính Lòng Thương Xót của Chúa phải hướng đến mục tiêu canh tân đời sống đạo đức trong giáo hội trong tinh thần tín thác và nhân ái của Kitô giáo. Việc loan truyền Lòng Thương Xót của Chúa cũng đòi hỏi phải có thái độ đức tin Kitô giáo, tín thác vào Chúa và thực hành lòng thương xót. Thánh nữ Faustina trong cuộc sống của mình đã nêu một tấm gương về việc tông đồ như thế. Cộng đoàn Lòng Thương Xót hôm nay cũng phải là một gia đình hợp nhất trong Lòng Thương Xót của Chúa và rao giảng mẫu nhiệm Lòng Thương Xót bằng đời sống chiếu giải lòng nhân ái từ tâm hồn qua lời nói, việc làm và đời sống hằng ngày.

Trong thư Mục Vụ Mùa Vọng và Mùa Giáng Sinh 2015, Đức Tổng Giám Mục Phaolô kêu gọi "phổ biến Lòng Chúa Thương Xót cho mọi người và đưa ra những ứng dụng thực tế, như giúp đỡ cơm ăn áo mặc, nhưng quan trọng hơn phải là giúp đỡ về mặt tinh thần: ***"Làm thế nào để mọi người được hưởng nhờ Lòng Chúa Thương Xót"***

Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã chứng minh sự cần thiết phải công bố Lòng Chúa Thương Xót cho thế giới hôm nay: ***"Lòng Thương Xót được khơi lên bởi tình yêu đối với con người, đối với tất cả những gì thuộc về con người, và những gì đang bị đe dọa bởi một mối nguy của một quy mô khủng khiếp theo ý tưởng của nhiều người đang cùng sống trong thời đại chúng ta. Đồng thời chính mẫu nhiệm Chúa Kitô ép buộc tôi phải công bố về Lòng Thương Xót của***

Thiên Chúa, phải công bố về tình yêu nhân hậu của Ngài được mạc khải trong Chúa Kitô. Chính mầu nhiệm này cũng thúc giục tôi hướng về Lòng Thương Xót ấy trong những giai đoạn khó khăn và nguy ngập của lịch sử giáo hội và thế giới, cũng như thúc bách tôi phải cầu xin Chúa ban Lòng Thương Xót ấy."

Trong Tông Sắc công bố Năm Thánh Lòng Thương Xót, Đức Thánh Cha Phanxicô khẳng định:

"Giáo hội có sứ mệnh công bố về Lòng Thương Xót của Thiên Chúa, công bố con tim đang sôi sục của Tin Mừng. Nhờ đó Lòng Thương Xót sẽ đạt tới được con tim và khối óc của con người... Trong thời đại chúng ta, mà trong đó giáo hội đã dành cho việc tái loan báo Tin Mừng, điều này có nghĩa như là việc mang đề tài Lòng Thương Xót với niềm hăng hái mới cũng như với một công việc mục vụ được canh tân tiến về phía trước..."

"...Giáo hội cảm thấy có sự cần thiết mang tính cấp bách trong việc công bố Lòng Thương Xót của Thiên Chúa. Đời sống của giáo hội sẽ trở nên xác thực và đáng tin cậy nếu như giáo hội công bố về Lòng Thương Xót một cách đầy thuyết phục..."

"...Trong Năm Toàn Xá này, một tiếng vọng từ Lời Thiên Chúa được tìm thấy trong Giáo Hội, nó vang lên một cách mạnh mẽ và đầy tính thuyết phục như là một lời và như là một cử chỉ của sự tha thứ, của sự đỡ nâng, của sự trợ giúp và tình yêu. Giáo hội sẽ không bao giờ trở nên mới mẻ trong việc giới thiệu Lòng Thương Xót, và giáo hội sẽ luôn luôn kiên nhẫn trong sự ủi an và tha thứ. Giáo hội tự biến thân mình thành giọng nói của bất cứ con người nào, và không ngừng lặp lại với một niềm tin tưởng rằng: "Lạy Chúa, xin nhớ lại nghĩa nặng với ân sâu, Ngài đã từng biểu lộ từ muôn thuở muôn đời"

(Tv25,6)

LỜI KẾT TẬP SAN THÁNG 12-2015

- **L**ạy Chúa Kitô, chịu đau khổ vì Chúa là niềm hoan lạc cho trái tim và linh hồn con. Xin hãy kéo dài những đau khổ của con cho đến vô tận để con có thể dâng lên Chúa một bảo chứng tình yêu của con. Con đón nhận tất cả những gì bàn tay Chúa trao.

Lạy Chúa Giêsu, tình yêu của Chúa là đủ cho con rồi. Con sẽ tôn vinh Chúa trong tình trạng ruồng bỏ và tăm tối, trong quần quai và sợ hãi, trong đón đau và cay đắng, trong thăm sâu của tâm hồn và tang thương của trái tim. Nguyên Chúa được chúc tụng trong mọi sự. Trái tim con đã ly thoát cõi trần, vì lạy Chúa, Chúa đã đủ cho con rồi. Không còn một phút giây nào trong đời con dành cho bản thân nữa (NK 1662)

- **T**ôi đã biết sức mạnh lớn lao nhất được ẩn chứa trong sự nhẫn nhục. Tôi thấy nhẫn nhục luôn đưa đến chiến thắng, mặc dù không phải ngay lập tức; nhưng chiến thắng ấy sẽ được tỏ hiện sau nhiều năm dài. Nhẫn nhục gắn liền với đức hiền lành (NK 1514)

- **C**húa phán với tôi:

"Ngài là một linh mục đúng ý Trái Tim Cha; những nỗ lực của ngài rất đẹp lòng Cha.

Ài nữ của Cha ơi, con hãy xem, thánh ý Cha phải được thực hiện, và điều Cha đã hứa với con, Cha sẽ hoàn thành.

Qua ngài, Cha đem niềm an ủi đến cho các tâm hồn đau khổ ưu phiền. Việc ngài truyền bá công cuộc tôn sùng

Lòng Thương Xót Cha làm Cha rất thỏa nguyện. Và qua công cuộc Lòng Thương Xót, nhiều linh hồn sẽ đến được với Cha; nếu không có công cuộc này, dù ngài có ban phép giải tội suốt ngày suốt đêm cho đến muôn đời cũng không sánh bằng, bởi vì như thế, cùng lắm ngài cũng chỉ lao nhọc cho đến chết; trong khi qua công cuộc Lòng Thương Xót, ngài sẽ được làm việc cho đến tận thế." (NK 1256)

- **T**rong cuộc thừa chuyện này, tôi đã được biết linh hồn sâu khổ của cha. Linh hồn tử giá này rất giống Chúa Cứu Thế. Những chỗ đáng ra ngài tìm được an ủi thì toàn thấy thánh giá. Ngài sống giữa nhiều người, nhưng chẳng có lấy một thân hữu, ngoại trừ Chúa Giêsu. Đó là cách Thiên Chúa tước lột những linh hồn Người đặc biệt ưu ái (NK 1259)

- **T**ôi đã nhìn thấy một linh mục đang gánh chịu sự chống đối kinh khủng liên quan đến toàn bộ vấn đề này. Ngay các linh hồn nhiệt thành với vinh quang Thiên Chúa cũng đang phản đối ngài. Ngài không thất đảm trước tất cả điều ấy là nhờ một ân sủng đặc biệt Chúa ban (NK 1272)

- **T**ôi thấy một vị linh mục được Thiên Chúa yêu thương rất mực, nhưng lại bị Satan ghét cay ghét đắng vì ngài đang hướng dẫn nhiều linh hồn vươn cao lên đường thánh thiện và chỉ lưu tâm đến vinh quang Thiên Chúa. Tôi xin Chúa tiếp tục cho ngài được mạnh sức và nhẫn nại với những kẻ thường xuyên chống đối. Nơi nào Satan không đích thân gây tác hại, nó thường sử dụng con người (NK 1384)

HƯỞNG ỨNG NĂM THÁNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

Kính thưa anh chị em,

Đáp lời mời gọi của Chúa Giêsu và Giáo Hội, hạt Xóm Chiếu tổ chức Mừng Kính Lòng Chúa Thương Xót. Những lời dạy của các vị chủ chăn và niềm xác tín của Thánh nữ Faustina thúc đẩy chúng ta mạnh mẽ bước vào con đường tu đức đặc biệt này.

Để hưởng ứng Năm Thánh đặc biệt này, hạt Xóm Chiếu tổ chức các buổi cầu nguyện và thánh lễ kính Lòng Chúa Thương Xót hàng tuần như sau:

- Địa điểm: **Nhà Thờ xứ Thuận Phát** (253 Trần Xuân Soạn, Phường Tân Kiểng, Quận 7 - Saigon)
- Thời gian: **Thứ Năm hàng tuần (từ 14g30 đến 17g00).**

Bắt đầu từ Thứ Năm 31-12-2015

- Cha Quản Hạt Xóm Chiếu: Đề xướng và giới thiệu
- Cha Xứ Thuận Phát: Chịu trách nhiệm tổ chức trong buổi lễ
- Cha Trần Đình Long: Khấn nguyện, dâng thánh lễ và giảng lễ
- Một số Quý cha giúp giải tội trong buổi lễ

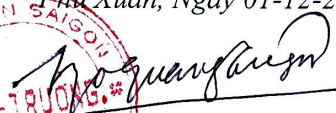
**** Thánh Lễ Khai Mạc Năm Thánh Lòng Chúa Thương Xót của hạt Xóm Chiếu lúc 15g00 Chúa Nhật 20-12-2015 tại Nhà Thờ xứ Thuận Phát.***

Kính mời anh chị em đến tham dự và mời gọi những người khác cùng đến hiệp thông, đó là một cách Loan Báo Tin Mừng và Sống Năm Thánh Lòng Chúa Thương Xót.

"Khốn cho tôi, nếu tôi không Loan Báo Tin Mừng" (1Cr 9,16)

"Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa"

Phú Xuân, Ngày 01-12-2015

Lm. Đaminh Ngô Quang Tuyên
Hạt Trưởng Xóm Chiếu